

don BOSKO

Družina smo!

Vežilo 2017

Misijsko
prastovoljstvo

DERECHO A SOÑAR

Izza šolskih klopi

SOCIALNO NEGOVANJE

Mladi ustvarjalci

DIAGNOZA: ATEIZEM

Pota vzgoje in pastorage

UTAPLJANJE MLADIH V VIRTUALNEM

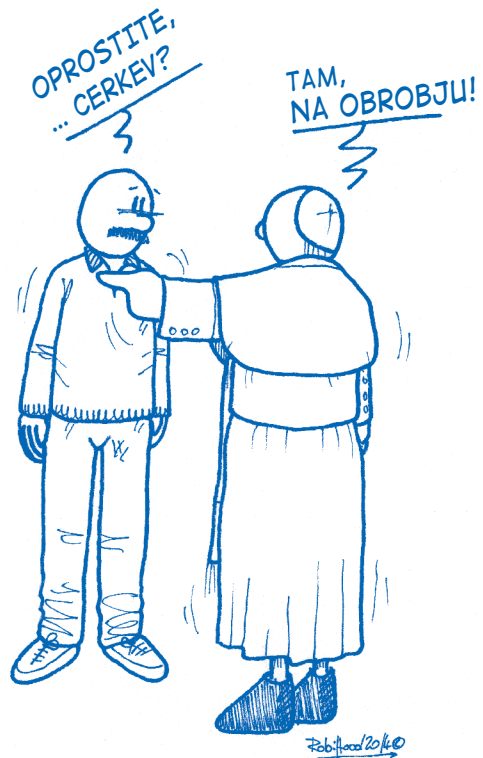

MIGRACIJE

Migracije so še eno znamenje časa, s katerim se moramo soočiti in jih razumeti z vsemi vplivi na družinsko življenje. Zadnja sinoda je tej problematiki pripisala velik pomen in poudarila, da migracije na različne načine prizadevajo cela ljudstva v raznih delih sveta. Cerkev opravlja na tem področju pomembno vlogo. Ohranjanje in razvijanje tega evangeljskega pričevanja (prim. Mt 25,35) se zdi danes bolj potrebno kot kdaj koli.

Človeška mobilnost, ki je posledica naravnega zgodovinskega razvoja ljudstev, se lahko izkaže kot pravo bogastvo tako za družino, ki emigrira, kot tudi za deželo, ki jo sprejme. Nekaj drugega je prisilna migracija družin kot posledica vojne, preganjanja, revščine in krivic. Tako migracijo zaznamujejo nepričakovani zapleti na potovanjih; to pogosto ogroža življenje, ljudi travmatizira in povzroča nestabilnost družin. Spremljanje beguncev zahteva posebno pastoralo, ki je usmerjena na begunske družine, pa tudi na člane družin, ki so ostali v deželah njihovega izvora. Pri tem je treba spoštovati njihovo kulturo, versko in človeško omiko, iz katere izhajajo, kot tudi duhovno bogastvo njihovih obredov in izročil, kar terja posebno pastoralno oskrbo. (...) Begunske izkušnje so posebno dramatične in uničujoče tako za družine kot tudi za posameznike, ko gre za ilegalne migracije in so povezane z mednarodno trgovino z ljudmi; ko zadevajo ženske ali otroke, prepuščene samim sebi, ki

so prisiljeni k daljšemu bivanju na prehodnih območjih ali v begunskih zavetiščih, kjer ni mogoče začeti z integracijo. Skrajna revščina in druge uničujoče situacije včasih vodijo družine celo k temu, da prodajo svoje otroke za prostitucijo ali za trgovanje z organi.

Preganjanje kristjanov kot tudi etničnih in verskih manjšin v raznih delih sveta, predvsem na Bližnjem vzhodu, predstavlja veliko preizkušnjo ne samo za Cerkev, temveč tudi za celotno mednarodno skupnost. Treba je podpirati vsako prizadevanje, ki pospešuje to, da krščanske družine in skupnosti ostanejo v deželah svojega izvora.

RADOST LJUBEZNI 46, ILUSTRACIJA ROBIHOOD

don BOSKO[†]

SALEZIJANSKI VESTNIK je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. Slovenski salezijanci so leta 1904 začeli izdajati glasilo **Don Bosko**. Od 1907 do 1915 je izhajal z imenom **Salezijanska poročila**, od 1916 do 1944 pa z imenom **Salezijanski vestnik**. Leta 1969 je Salezijanski vestnik nadomestil **Zvon Marije Pomočnice**, nato pa je obnovljeni **Salezijanski vestnik** ponovno izhajal od 1973 do 2016. Od leta 2017 izhaja z imenom **DON BOSKO**.

Po svetu izhaja v 131 državah, v 57 izdajah in v 29 jezikih.

SALEZIJANSKI VESTNIK za don Boskove prijatelje in salezijansko družino
SLOVENIJA ■ ISSN 2536-1651 ■ ČETRTLETNIK ■ JANUAR 2017 ■ ŠT. 1 ■ SKUPNA ŠT. 605

Urednik Marko Suhoveršnik

Uredniški odbor Tilen Mlakar, s. Lucija Nastran, Gašper Otrtn, Janez Potočnik, Janez Suhoveršnik

Fotografija naslovnice arhiv Don Boska
Lektorica Jerneja Kovšca

Grafična zasnova Bos&Graf
Priprava za tisk Patricija Belak, Salve d.o.o.

Izdajatelj Salezijanski inšpektorat
Založba Salve d.o.o. Ljubljana

Naklada 10.000 izvodov
Tisk Tiskarna Januš d.o.o.

Don Bosko je brezplačen.

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE Don Boska in za druge namene lahko nakažete na račun
SI56 2420 0900 4141 717
sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
DISTRIBUCIJA IN STIK

Janez Potočnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
NASLOV UREDNIŠTVA

DON BOSKO
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

☎ 059/339.100 @ donbosko@sdb.si

🌐 www.donbosko.si 📄 Don Bosko Slovenija

DOBRODOŠEL, DON BOSKO

JANEZ POTOČNIK, PREDSTOJNIK SALEZIJANCEV V SLOVENIJI

4. POTA VZGOJE IN PASTORALE
Utapljanje mladih
v virtualnem

6. IZZA ŠOLSkih KLOPI
Socialno negovanje

8. MOZAIK OBČESTVA
Seme posejano
v preorano zemljo

10. NA DOBRO
»Ni naju strah
nasprotovanj«

13. POSVEČENO ŽIVLJENJE
Vonj po svetem

14. SALEZIJANCI V SVETU
Sanjam o salezijanski družini
z misijonskim srcem

16. PRIDI IN POGLEJ
Ljubim, ker sem ljubljen

18. ZGODI SE
Mati Božje besede

19. PRIČEVALKE VESELJA
Z mladimi misijonarke
upanja in veselja

20. VEZILO 2017
Družina smo!

22. MISIJSKE BRAZDE
Derecho a soñar

24. SALEZIJANSKA SVETOST
Mai sen bistro

25. DOBRODELNOST
Brez vas ne zmoremo ničesar

26. MLADI USTVARJALCI
Diagnoza: ateizem

28. RAZGLEDI PO SALEZIJANSKEM SVETU

35. V OBČESTVU Z RAJNIMI
Blagoslov slovesa

36. STRAN ZA NAJMLAJŠE
Post

37. NAGRADNA KRIŽANKA

38. VABLJENI NA SREČANJE

39. DON BOSKOVE REČI
Biljard

Dragi prijatelji! Stopili smo v novo leto. Naj bo na vseh poteh in v vseh trenutkih vašega življenja z vami naš Gospod in Odrešenik.

Zadnji dan v januarju obhajamo praznik sv. Janeza Boska. In vi držite v rokah revijo DON BOSKO. Ne, to ni nova revija. Samo naslov je spremenila. Salezijanski vestnik prihaja med vas kot DON BOSKO tako kot na začetku izhajanja v slovenskem jeziku (1904), slaba tri leta za tem, ko so prišli na Slovensko prvi don Boskovi duhovni sinovi.

Zakaj sprememba imena? Maja leta 2013 smo v Sloveniji doživeli veliko milost romanja relikvij sv. Janeza Boska. Obiskal je vse slovenske škofije, prekrizjaril vso Slovenijo. Geslo romanja je bilo: »Svetnik med nami!« V letu 2015 smo obhajali 200-letnico rojstva sv. Janeza Boska, »očeta in učitelja mladih«, o katerem smo lahko veliko slišali med radijskim misijonom, v šmarnicah, na poletnem oratoriju in še marsikje. Po večdesetletnih prizadevanjih je ta svetnik mladih končno dočakal tudi svojo prvo cerkev na Slovenskem. V Mariboru pod Pohorjem je zrastle cerkev sv. Janeza Boska, ki je bila 15. novembra 2015 tudi blagoslovljena. Vse to nas je spodbudilo, da spremenimo ime revije. Želimo si, da bi bil ta svetnik mladih, tudi po zaslugi revije z njegovim imenom, res vedno bolj med nami, vedno bolj naš, da bi ga vedno bolj spoznavali, se pri njem navdihovali, mu priporočali našo slovensko mladino ter ga prosili za nove duhovne poklice. V tem duhu izrekam dobrodošlico reviji DON BOSKO in ob letošnjem don Boskovem prazniku ponavljam misli, ki sem jih zapisal ob začetku romanja don Boskovih relikvij, naj DON BOSKO - svetnik in revija - postane vaš prijatelj in sopotnik:

»Don Bosko, z veseljem te sprejemamo. Ti si že naredil dolgo in bogato pot, zato želimo tudi mi narediti korak ali dva, si vzeti nekaj časa, ki zagotovo ne bo izgubljen, ter priti k tebi, da se ob tvoji svetosti tudi mi navdušimo za pot človečnosti in za korenito življenje po evangeliju. Hvaležni smo ti za vse, kar si nam dal: za srce, ki si ga vsega daroval mladim, za pot vzgoje, tlakovane z vero, razumom in ljubeznijo; za pogum, da si bil vedno in povsod duhovnik, za vizijo, ki je tvoje sinove popeljala do skrajnih mej sveta.« sv 3/2013.

DON BOSKO bo med nas prihajal štirikrat na leto: konec januarja, aprila, julija in oktobra. Res, manjkrat kot doslej, a na kar štiridesetih straneh.

Naj se v svojem imenu in imenu vseh bralcev iskreno zahvalim dosedanjemu uredniku sobratu Marjanu Lamovšku, ki je zelo zavzeto in strokovno urejal revijo Salezijanski vestnik polnih 12 let; hkrati pa zaželim novemu uredniku sobratu Marku Suhoveršniku in sodelavcem pri urejanju DON BOSKA blagoslova od zgoraj, navdušenja in veselja pri tem tako pomembnem poslanstvu. ■

UTAPLJANJE MLADIH v virtualnem

GAŠPER M. OTRIN

Modernizacija družbe, nove tehnologije, internet, splet, videoigrice, klepet, blog, pametni telefoni, TV-kanali, socialna omrežja so prinesli spremembe v načinu življenja. Še več, vse to je močno poseglo v oblikovanje življenja mladih. Tehnologija je postala nepogrešljiva in se je vključila v proces odraščanja.

V STALNEM STIKU

Današnji mladi nosijo podobo digitalne revolucije, so vedno na spletu, v stalnem stiku preko pametnega telefona, ure in ure preživijo na socialnih omrežjih in poslušajo glasbo. In ko so zvečer pred TV, spotoma igrajo še videoigro. Zbudi jih mobilni telefon in še preden se zares prebudijo, pregledajo prispеле novice, ves dan ostajajo na spletu, pozno zvečer pošljejo še zadnje sporočilo in v spanje jih pospremi glasba z iPoda. Zanje je svet brez računalnika, telefona in interneta nepredstavljen.

DIGITALNI DOMORODCI

Generaciji mladih, rojenih po letu 1980, ki so zrastle z računalnikom in internetom ter

Iz podatkov izvemo, koliko časa mladi namenijo virtualnemu svetu. Raziskava »Understanding the Digital Natives« iz leta 2008 navaja, kar velja za povprečnega 21-letnika: poslal ali prejel je 250.000 e-sporočil, SMS-jev, MSN-jev; s telefonom je prebil 10.000 ur; 5.000 ur je igral videoigre; 3.500 ur je preživel na socialnih omrežjih.

PASTI VIRTUALNEGA

Z vsem tem se je pojavila virtualna navzočnost drugega, kar vpliva na spremembo kognicije in navezanosti v odnosih. Milenijski mladi so prvi, ki so bili od rojstva hranjeni z elektronskimi mediji, kjer oblikujejo svoj odnos z drugimi.

In ker se na eni strani krepijo virtualni odnosi, se manjšajo tisti realni »iz oči v oči«. Virtualnost tudi v odnosih namreč omogoča brezimnost (avatarji, vzdevki, izmišljene identitete). Mladi se skrivajo za masko, lahko se izklopijo, ko hočejo, izbrišejo, kar jim ne paše, se 'odprijateljijo', izbirajo vsebino, ki jim

»Če v hiši ne najdete svojih otrok – izklopite wifi. Pojavili se bodo sami od sebe ... morda se bodo pri vas oglasili tudi sosedje ...«

govorijo jezik elektronskih medijev kot svoj materni jezik, pravimo digitalni domorodci, NETgeneracija, generacija X ali kar generacija Googla.

Na drugi strani pa so digitalni priseljenci tisti, ki so prišli na svet pred digitalizacijo in se morajo zato s tem svetom spoznati, ga usvojiti, če hočejo preživeti. Poglavitna razlika med njimi je v načinu razmišljanja in mišljenja!

ustreza. Prav virtualna navzočnost drugega preko spleta vodi pri otrocih do zmanjšanja velikosti t. i. »socialnih« možganov (del, ki se razvija ob socialnih stikih). To, da mladi krepijo virtualne stike bolj kot realne, je prej slabost kot prednost.

NASILNE IGRICE ZA DARILLO

Otroci in mladi uporabljajo računalnik pretežno za igranje igrice in za splet. Tako so danes

postale priljubljeno darilo videoigrice, ko milijoni staršev svojim otrokom podarja morilske digitalne igre. Otrok z veseljem ubija pošasti, je za to celo nagrajen, nakar se zgodi, da začne navaden šolski dan doživljati kot razmeroma dolgočasen, poleg tega manj časa posveča domačim nalogam in učenju. Vse to še kako vpliva na kakovost odnosa z družino in prijatelji, da ne govorimo o igranju dolgo v noč, kar je za odrasčajočega hud zločin zoper lastno telo, saj krade spanec.

RAZISKAVE KRIČIJO

Tudi v digitalnem svetu vladajo močni lobiji, ki mnogokrat preslišijo raziskave o tem, kako neprimerna uporaba računalnika negativno vpliva na otrokov razvoj. Ugotovitve so, da raba računalnika v zgodnjih predšolskih letih lahko pripelje do motenj pozornosti (Christakis 2004), da se v šolski starosti opaža povečana socialna izolacija ter da se otroci, ki v šoli uporabljajo prenosni računalnik, pri primerljivih testih ne izkažejo nič bolje kot šolarji brez prenosnika. Prav nasprotno, tehnika vodi k površnemu razmišljanju, raztresenosti in ima nezaželene stranske učinke.

Zgovorno je dejstvo, da je slovenska mladina v letu 2013 v povprečju uporabljala splet kar 3,94 ure na dan, anketa pa je pokazala, da je kar 44,5 % mladih t. i. »težkih« (pogostih) uporabnikov spleta.

OBNAŠAMO SE KOT NOJ

Digitalni mediji na otroke in mlade vplivajo tako, da kratijo spanec, škodujejo spominu, kradejo umsko delo in ne pomagajo pri učenju. Spletna socialna omrežja škodujejo socialnemu vedenju in pospešujejo tesnobe in depresije. Nekateri rabo digitalnih medijev v vrtcu in osnovni šoli primerjajo z 'zafiksantjo' mladih z nevarnim mamilom. Zaradi vseh znanstveno dokazanih negativnih učinkov digitalnih medijev na um in telo mladih se postavi vprašanje, zakaj se nihče ne pritoži, ne jezi, ne vznemiri. Zakaj kot noj potiskamo glavo v pesek in nočemo videti, kaj se pravzaprav dogaja z našo odrasčajočo generacijo X?

KAJ LAHKO STORIMO?

Ukvarjanje s podobnimi stvarmi nam lahko pokaže način, kaj storiti. V Sloveniji je bilo pred leti opaziti, kako alkohol škoduje, da po njem posega vse več mladih. Sprejeli smo uredbe, dvignili obdavčitve, prepovedali prodajo mladoletnim, omejili prodajo ob določenih urah in krajih. To pomeni, da smo prepoznali problem in skušali vzeti vajeti v svoje roke. Tudi pri digitalnih medijih lahko naredimo prav podobno, da resno vzamemo opozorila strokovnjakov in ukrepamo.

DIETNI UKREP

Ena od možnosti, kako vzeti opozorila zares, je dieta. Tu lahko najdete nekaj predlogov.

- ▶ Izberem si eno uro v dnevu, ko bom brez telefona.
- ▶ Naredim osebni korak (poiščem prijatelja, soseda, grem do njega ...).
- ▶ Grem v naravo, na igrišče (brez elektronskih naprav).
- ▶ Ne zaspim s telefonom/tablico.
- ▶ Ko nekaj delam (se učim, vadim, pojem, sem s prijatelji, se igram), utišam in obrnem telefon.

PRAVILO 3-6-9-12

Še ena od možnosti je pravilo starosti. Namen tega je postopnost, ki upošteva otrokov razvoj.

- ▶ Nič TV-ja pred 3. letom.
- ▶ Nič PSP-ja pred 6. letom.
- ▶ Internet od 9. leta.
- ▶ Socialna omrežja od 12. leta. ■

SOCIALNO NEGOVANJE

DAMJANA K. ČARMAN

Že pred sedmo uro zjutraj sedem v avto in se odpeljem na izobraževanje. Med potjo mi čas krajša radio, nekaj časa molim, nato načrtujem šolske zadeve in že sem z mislimi pri možu in družini. Na veliko začudenje prispem do cilja celo predčasno. Če človek prevozi pol Slovenije v enem kosu in ne zamuja, si to lahko šteje za neverjeten uspeh. ☺

Po nekaj mesecih se srečam z nekaterimi kolegicami iz različnih koncev Slovenije. Ob zadnjem snidenju je bilo med nami začutiti skorajda praznično vzdušje, bilo je namreč nekaj dni pred začetkom novega šolskega leta. Nekateri že v tretjem, večina v drugem desetletju pedagoškega dela in še vedno se od nekod prikrade ... Težko opišem kaj, izbiram besede in jih ne izberem ... Nekateri vedo. Mogoče je celo več takšnih, kot si mislim. Saj so v vseh službah novi začetki. Kakorkoli, že po nekaj mesecih se navdušenje nekoliko poleže (sklepam po njihovih obrazih in besedah, iz katerih veje duh prenasičenosti), ostaja pa želja po novem in svežem, zato smo se na seminarju verjetno zbrali.

V osmih urah marsikaj slišim. Priznam, skozi sito pade marsikaj. Tudi meni

se pozna prenasičenost. Med vožnjo proti domu premišlujem o »socialnem negovanju«, ki se je očitno ujelo na tokrat redkem situ zavestnega sprejemanja spodbud in usmeritev za poučevanje. Hecna beseda. Hladen, pust izraz za vse tisto, kar šolo in tiste, ki se zadržujemo v njej, dela človeške in žive. Termin, ki hkrati označuje najpogostejši vzrok mojega zamujanja v razred. Ni namreč šolske ure, ki bi jo zaključila tako, da bi ob šolskem zvoncu pospravila svoje stvari s katedra in odkorakala v naslednji razred. Vmes je še kopicica mojih vprašanj in vprašanj iz ust dijakov, obvestil, pripomb, naročil in med hojo po stopnišču bolj vsakdanje: »O, dober dan, gospa profesor!« Odgovorim s pogledom usmerjenim v tla: »Dober dan, kaj pa se je zgodilo s tvojimi copati? Te je Miklavž spet izpustil? Potem ti ostaja Muca Copatarica.« Sledi minuta pogovora, bolj samogovora, o hišnem redu. Ali pa: »Dober dan, gospa profesor? O, bili pri frizerju? Lepa frizura!« Sledi moj nasme, malo tudi iz zadrege, ker se je na stopnišču pozornost večine dijakov usmerila v moje lasišče. Srečam še dijaka, s katerim se od zadnje ure, ko sem mu vzela telefon, gledava malo manj prijazno.

Na kratko, vendar z zmagovalnim ponosom mi sporoči, da ga je že dobil nazaj.

In tik preden stopim v naslednji razred, pritečeta še dve dijakinji, ki mi zadihani pripovedujeta, da me iščeta

že cel dopoldan in mi morata nujno, nujno povedati nekaj, kar je usodnega pomena za njiju in ves razred. Ker sem njihova razredničarka, je nenazadnje usodno tudi zame in seveda prisluhnem. Z enim ušesom njiju, z drugim pa dijaka, ki mi kukajoč iz razreda, v katerem imam v nadaljevanju pouk, navaja

razloge, s katerimi se opravičuje, da danes ne bi bil vprašan. V takšni situaciji praviloma pokimam vsem, čeprav natančno ne vem, čemu sem pritrčila. Potem me pač post festum zadenejo posledice, s katerimi se ne strinjam v celoti, vendar mi ni pomoči.

To in še več kot to je »socialno negovanje.« Bolj pomembni, predvsem pa bolj

kavču v dnevni sobi malo »pocrkljava« in kot strela z jasnega iz njegovih ust izleti: »Mama, zadnje čase si pa tako tiha.« Po izrazu na obrazu desetletnika presodim, da je to zanj hudo resna zadeva. Če je zanj, bi morala biti tudi za njegovo mamo. Ker me čas preganja, nekaj zamrmram in niti ne obljubim nadaljevanja pogovora. Kljub prenasičenosti

današnji dan v šoli drugačen od včerajšnjega itd. V smehu in nagajivo dodam: »Nič ne vprašam: kaj ste danes v šoli jedli za kosilo?« »Saj veš, da tega vprašanja ne maram!« Sama pri sebi zelo dobro vem, o čem mi pripoveduješ, dragi moj sin. Socialno negovanje je tvoja pravica. Tako kot pravica tistih, ki so mi dani po službeni dolžnosti, dijaki in sodelavci. Sode-

globoki in bolj trajni odnosi, besede, neverbalni odzivi, ki me osrečujejo, včasih žalostijo, skrbijo in vznemirjajo med mojim delom, med vožnjo proti domu in tudi doma. Očitno jih vse pogosteje in po sinovi oceni prepogosto prinašam domov. Preden namreč spet odidem po nujnih opravkih, se na

mi njegove besede ne uidejo iz spomina in tolažim se, da je naslednji dan petek. Zares, hvala Bogu! Med kuhanjem nadaljujem pogovor, ki ga včeraj nisem dokončala. Marsikaj izvem. Od tega, da nič več ne vprašam, kaj smešnega se mu je zgodilo v razredu, kaj je novega izvedel pri pouku, zakaj je bil

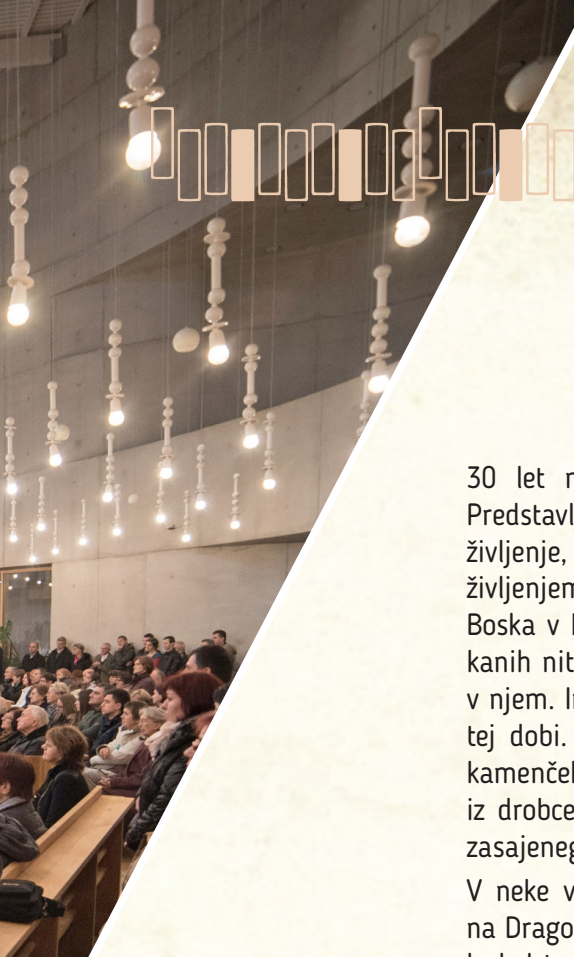
lavci pa so že druga tema. Verjetno bi tudi oni, če bi jim dala priložnost, dejali: »Kaj si pa ti zadnje časa tako tiha?« Zares, hvala Bogu, da prihaja božič in da bo tudi zame nekaj prostora v Detetovih jaslicah. Za socialno negovanje. To pa je moja pravica. Končno pridem na vrsto še jaz. ■

Seme posejano v preorano zemljo

30. obletnica ustanovitve župnije sv. Janeza Boska v Mariboru

BESEDILO ANDREJ KNEZ, FOTOGRAFIJE PATRICIJA BELAK

30 let ni ravno dolga doba. Predstavlja skoraj celotno moje življenje, prepleteno prav z življenjem župnije sv. Janeza Boska v Mariboru. Mnogo pretkanih nitk je možno prepoznati v njem. In mnogi se najdemo v tej dobi. Vsakdo je pridal svoj kamenček v mozaik, ki je zrasel iz drobcenega semena, uradno zasajenega 30. novembra 1986. V neke vrste »Pinardijevi lopi« na Dragonijevi ulici 6 je pognala kal tega, kar je skozi mnoge boje, preizkušnje, a tudi čudovite trenutke, raslo v živo občestvo. Slednje se je razvijalo kakor otrok; bogatilo je svoj razvoj z najrazličnejšimi dejavnostmi ter z obilico blagoslova postajalo samostojno in vse bolj prepoznavno – izoblikovano v don Boskovem duhu.

Marija Pomočnica ve, da je tu, v mestu pod zelenim Pohorjem, tudi don Boskov dom. Zato nam je po dolgoletnih molitvah in priprošnjah, a tudi z mnogimi dejavnostmi posameznikov dala priložnost, da se po letih kalitve iz »Pinardijeve lope« preselimo v novonastajajoče don Boskovo središče. Slednje omogoča še več možnosti za rast in razvoj. Mesto Maribor potrebuje don Boska in salezijance. Potrebuje pa tudi ljudi, ki čutijo z don

Boskovim preventivnim vzgojnim sistemom. Mnogo je teh, ki so ga doslej izkusili, še več je src, ki so odprta zanj.

Prva adventna nedelja je minila nadvse slavnostno. Praznovali smo 30. obletnico ustanovitve župnije ter blagoslovili nov kip sv. Janeza Boska na osrednjem dvorišču Don Boskovega centra.

Slovesnost je ob somaševanju višjega predstojnika slovenskih salezijancev mag. Janeza Potočnika ter številnih drugih duhovnikov vodil beograjski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Hočevar. Iskreno zahvalo smo ob oltarni mizi nove cerkve izrekli v domačnosti župnijskega občestva, ki je sooblikovalo bogoslužje. Sodelovali so tudi inštrumentalisti ter otroški, mladinski in odrasli pevski zbor. Po doživetem bogoslužju ter blagoslovu novega kipa in adventnih venčkov je sledilo druženje ob skupnem kosilu v dvorani Don Boskovega centra. Ob priložnosti obletnice je izšel tudi zbornik, ki je na voljo tako župljanom kot vsem romarjem, ki jih don Bosko rade volje sprejema pod svoje okrilje v edini cerkvi v Sloveniji posvečeni temu »očetu in učitelju« mladine. ■

Najbolj mi je bila všeč sveta maša, ker smo pevci in glasbeniki vseh generacij združili moči in jo popestrili. Prijetno vzdušje se je nadaljevalo tudi po sveti maši, saj smo se župljani med seboj družili, prav tako pa je bilo prijetno poklepetati s starimi znanci in duhovniki.

Iva

PRIPRAVIL MARKO SUHOVERŠNIK, FOTOGRAFIJE ARHIV DRUŽINE JAMNIK

Jamnikovo družino sestavljajo oči Tadej, mami Barbara in otroci Peter (11), Monika (9), Marija (6), Pavel (3) in Janez, ki je še v trebuščku. Živijo v hiši, ki je bila nekoč hlev, v Stajah pri Igu, kar je ime vasi in ne ograda za ovce. 😊

V sosednji hiši živijo Tadejevi starši in babica ter brat z družino. Barbarini starši živijo v Mariboru in večkrat pridejo na obisk ali se Jamnikovi podajo k njim. Zaradi manjšega stanovanja je tudi tam cela »štala«, ker so primorani sobivati na precej manjšem prostoru. Kljub temu se imajo v Mariboru zelo lepo in radi gredo na obisk.

So družina, ki se rada stiska in večkrat vsi otroci prespijo pri starših v spalnici. Poleg zakonske postelje postavijo še raztegljiv kavč ter skačejo in plezajo drug po drugem. Edino Peter včasih opazuje le od daleč. On je že velik.

Prihajata iz salezijanskih župnij. Kako je salezijanski utrip vplival na vajino mladost in oblikoval pogled na svet?

Barbara: S salezijansko župnijo sv. Janeza Boska v Mariboru v začetku nisem bila povezana. Verouk sem namreč začela obiskovati v sosednji župniji sv. Rešnjega Telesa, ki jo vodijo škofijski duhovniki, za salezijance pa doma še nismo nikoli slišali. Zaradi prekrivanja urnikov verouka in glasbene šole me je takratni župnik, ki je imel brata salezijanca, napotil v župnijo sv. Janeza Boska. Tako sem 4. ra-

zred verouka začela obiskovati pri salezijancih, ki pa so me pritegnili s svojim načinom dela, kopico dejavnosti, v katere sem se lahko vključila, ter z domačnostjo, s katero so me sprejemali. Dogajanje v župniji je bilo takrat zelo živahno. Sodelovala sem pri pevskem zboru, ansamblu, animatorjih, učila sem se igrati kitaro ... Veliko je bilo otrok in mladih, vedno se je kaj dogajalo in počutila sem se kot doma. Tam sem tudi prvič slišala za Gimnazijo Želimplje, kamor sem se potem vpisala.

Tadej: Jaz sem v salezijanski župniji že od krsta, salezijanski duh in vzgoja sta se zame začela z osnovno šolo. Takrat smo imeli na Igu salezijance, ki so bili pionirji na področju razvoja novih salezijanskih programov. Najprej je bil misijonski šotor, ki je predstavil delovanje salezijanskih misijonarjev. Prav ta šotor je potem v prihodnjih letih služil kot prostor za oratorij. V oratoriju sem najprej sodeloval kot udeleženec, potem kot animator in nazadnje kot voditelj. V dijaških letih se je oblikoval mladinski verouk, ki sem se ga redno udeleževal in tudi mnogo mojih vrstnikov je bilo takrat tam. Večkrat nas je bilo toliko, da smo imeli kar dve skupini naenkrat. Od svojega drugega razreda sem aktivno sodeloval v župniji tudi kot ministrant. V tistih časih je bila za slovenske razmere to velika skupina in kadar je v župnijo prišel kakšen škof, se kar ni mogel načuditi velikemu številu ministrantov. Bilo nas je tudi več kot dvajset.

Kako se je začela vajina skupna pot?

Barbara: Čeprav sva obiskovala isti letnik (eden v A, drugi v B-razredu), sva se prvič srečala na avtobusu, ko smo se oktobra v 1. letniku Gimnazije Želimplje vračali z ekskurzije po Bavarski. Meni je bil Tadej takoj všeč, ker me je znal nasmejati. Sicer pa je težko opisati zakaj – tako pač začutiš. Po tem sva se začela dobivati na šolskem hodniku, kjer sva se med odmori pogovarjala. Bil mi je vedno bolj pri srcu, vendar mu tega nisem povedala, ker sem čakala, da on stori prvi korak. Malo me je bilo namreč strah, da mu nisem všeč na enak način kot on meni. Tako sva postala par sedem mesecev kasneje, ko sva dopolnila 16 let. Sedem let kasneje sva se poročila, čeprav sva bila že prej prepričana, da sva si namenjena.

Tadej: Najina skupna pot se je začela, kot že povedano, že v prvem letniku srednje šole. Ko sva se srečala, se mi zdi, da sva oba začutila, da potrebujeva drug drugega. Da sva se našla. Vedno in zopet ponovno sva iskala priložnosti, da bi bila skupaj. Kolikor sem slišal po pripovedovanju nekaterih profesorjev, ki so še vedno aktivni v Želimpljem, sva pravi legendi hodnikov. Najina skupna pot sedaj šteje že dvajset let, več kot polovico življenja. In če bi me kdo vprašal, ali sem se takrat pravilno odločil in mislil resno, brez težav odgovorim, da sem. V tistih skupnih letih pogovorov in izmenjavi mnenj sem ugotovil, da sva za skupaj.

Ustvarila sta si veliko družino. Sta doživela kakšna nasprotovanja?

Barbara: Že kot par sva se pogovarjala tudi o družini in otrocih. Oba sva si želela večje število otrok, tako da je odločitev za vsakega prišla spontano. Odločila sva se, da se ne bova ozirala na okolico in njene poglede na število otrok. V službi težav in pritiskov pravzaprav ni bilo, le kakšen presenečen ali začuden pogled, pa tudi pohvale niso izostale. Družina in prijatelji pa nama tako ali tako vseskozi stojijo ob strani in naju pri tem podpirajo. Pravzaprav kakšnih pretirano negativnih izkušenj nimava.

Tadej: Ker sva se o večini življenjskih možnosti dogovorila že v času skupnega zorenja za skupno življenje, težav s sprejemanjem otrok nimava. Sklenila sva, da bi jih rada več. Otroci so božji dar. Niso samoumevni. Tudi potem, ko enkrat so, je treba zanje skrbeti in jih vzgajati. Imava blagoslov, da sva obkrožena z ljudmi, ki znajo ceniti čudež življenja, vrednost otrok in

naju podpirajo v najinih pogledih glede tega. Zato naju ni strah pred morebitnimi nasprotovanji, čeprav jih v resnici še nisva bila deležna. Kar si v resnici želim za našo družino, je, da bi se vsi razumeli med seboj, da bi bili pravi družinski člani. Če bo družina složna, je to največ, kar lahko dosežem.

Vama je vera v oporo? Kaj pa Cerkev in salezijanci, s katerimi sta povezana?

Barbara: Prav gotovo mi vera pomaga, še posebej v kakšnih težkih trenutkih. Pri salezijancih prejemam pomoč preko zakramentov. Duhovne vaje in druga prijateljska srečanja so spodbuda in opora, pa tudi razvedrilo vsakdana. In vedno se najde kje kak salezijanec, ko ga potrebuješ.

Tadej: Vera je gotovo v oporo. Če drugače ne, imaš vsak

dan možnost, da najdeš kakšno novo besedilo za molitev, ko gre vse narobe. So tudi taki dnevi. Kar se tiče podpore Cerkve in duhovnega vodstva v župniji, se mi zdi, da je sedaj čas, da sam kaj vrnem. Ko smo bili mladinci, nam je župnija dala največ. Dobili smo vzgojo za prave, pravilne vrednote. Dobili smo smernice, kako naj svoje življenje usmerimo na pravo pot. Sedaj je čas, da nekaj tega vrnemo nazaj. Čeprav nam je včasih težko, ne najdemo smisla in volje, da bi to počeli, se mi zdi, da moramo nekaj tega, kar smo prejeli, vrniti nazaj. Zelo mi je žal za tiste vrstnike, ki so toliko prejeli od salezijanske župnije v času odraščanja in jim je to koristilo, sedaj pa ne čutijo potrebe, da bi to vrnili nazaj. Se mi zdi, da si s tem delajo dolg za naprej, za svoje otroke.

Zelo ste povezani s starši oz. dedkoma in babicama. Je to le vljudnostna povezanost ali neke vrste sobivanje?

Barbara: Zame je pomembno, da je naša družina povezana tudi s starimi starši. Kot otrok sem s svojimi starimi starši preživljala trenutke, ki so mi ostali v lepem spominu. Zato si tudi za najine otroke želim, da bi imeli lepe spomine na stare starše in na otroštvo. Hkrati pa je to način sobivanja, ki nam ustreza, saj se lahko vedno zaneseva na pomoč in varstvo, če ga potrebujeva za otroke.

Tadej: Stari starši nam zelo pomagajo. Aktivno se vključujejo v naše bivanje in vse ostale življenjske aktivnosti. Niso pa vsiljivi. Ko čutijo, da se morajo umakniti, to tudi storijo. Vsi mi smo jim lahko samo hvaležni, kar storijo za nas.

Marija, Monika, Pavel in Peter, kako pričakujete novega člana?

Veseli smo in komaj čakamo.

Kako se pripravljate?

Pomagamo pospravljati sobo, igrače.

Kaj mu želite?

Da bo zdrav, priden, da se polula v hlače,

Kdo mu je izbral ime?

Vsi in mami, največ mami.

Kdo bo pomagal pri povijanju?

Oči!

VONJ PO SVETEM

PIŠE DON BOSKOVA PROSTOVOLJKA

Prihajam iz družine, kjer je bilo veliko Božjega, niso pa me versko vzgajali. Z Jezusom sem se srečala v začetku srednje šole. Ko sem začela prebirati Sveto pismo, me je popolnoma očaral Jezus s svojimi držami, besedo, pogledom, načinom, kako se je srečeval z ljudmi ... in da sem v vso to zgodbo vključena tudi jaz, majhna in nevedna ... to me je silno prevzelo in pritegnilo.

Gospod me je vzel zares in me po različnih ljudeh in skupinah znotraj Cerkve oblikoval, vzgajal in vodil. Pri 26 letih je v meni dozorelo jasno spoznanje, da je najpomembnejše »biti z Gospodom«, da je to edina trdna točka v življenju, vse ostalo mine. Najprej sem želela oditi v samoto in se povsem posvetiti molitvi.

Potem pa sem sprejela izziv, da ostanem sredi življenja, s srcem in v molitvi vsa pri Gospodu. Takrat sem tudi naredila osebno posvetitev Bogu sredi sveta. Bila sem zelo goreča, ni me bilo

predstavljen način življenja. Da obstaja toliko žena, celo pri nas, ki jih je prevzela Božja ljubezen, ki so nanjo svobodno odgovorile in to živijo Z VESELJEM! Gospod mi je res pripravil presenečenje! To so žene, ki živijo same sredi sveta, vendar se ne pritožujejo nad svojo usodo in napori ... nasprotno, so vesele, notranje gotove in mirne, ker vedo, komu pripadajo. V salezijanskem duhu, po zgledu Dobrega pastirja, neutrudno iščejo, dvigajo, spodbujajo k Dobremu vse, ki so jim poslani na pot, posebej še mlade. Živijo po Marijinem zgledu: ponižno, zvesto, v zaupanju in nenehnem oziranju k Jezusu ... Kjerkoli so, želijo ustvarjati toplo, družinsko ozračje. Vzgajajo z notranjo trdnostjo, a ljubeznivo.

»VAŠE ŽIVLJENJE MORA BITI PREPROSTO, NIČ IZREDNEGA. PREDVSEM PA MORA DRUGE ZADETI VELIKA LJUBEZEN VAŠEGA OBNAŠANJA, VAŠIH DEJANJ, VAŠIH BESED.« BLAZENI FILIP RIMALDI

strah neznanega ... zaupala sem. A po nekaj letih sem si morala priznati, da je kljubovati viharjem sam, sredi sveta, zelo zahtevno, zame morda kar prezahtevno. Vendar sem šla naprej, iskala sem še kakšno sorodno dušo s podobno željo. To ni bilo tako enostavno. Tako sem se skoraj sprijaznila, da zame Gospod pač želi, da pot nadaljujem sama, z vsem uboštvom in nemočjo, ki sem jo doživljala.

Nekega dne mi je spovednik, ki je začutil to moje iskreno iskanje, omenil, da znotraj Cerkve obstajajo tudi ustanove posvečenega življenja. Da jih pri nas sicer ni veliko, je pa že slišal za don Boskove prostovoljke. Več mi ni znal povedati. Salezijanske duhovnosti nisem kaj dosti poznala, zato sem bila negotova. Vendar mi je nek notranji glas vztrajno prigovarjal, naj se vendarle vsaj pozanimam. Poiskala sem njihovo spletno stran, najprej slovensko, potem še mednarodno. Takoj me je pritegnil

Ko sem se pridružila skupini, sem močno občutila molitveno podporo sosester, še preden sem jih sploh spoznala. Naučila sem se prepuščati Božji previdnosti in tako že ničkolikokrat izkusila njeno presenetljivo delovanje, čisto konkretno in otipljivo.

Smo različne, živimo v zelo različnih okoljih in poklicih, enkrat mesečno pa se srečamo na duhovni obnovi. Zame so sveti trenutki, ko smo skupaj v tihoti pred Najsvetejšim in pri sveti maši ... zanje sem pripravljena narediti veliko kilometrov. Spodbude duhovnega asistenta nas vračajo k bistvu, držijo ravnotežje in smer v duhovnem prizadevanju. Razumela sem namreč, da če je človek sam, lahko zaide v dve skrajnosti: postane prezahteven in nazadnje obupa ali pa se poleni in postane površen. Med sabo delimo svoje izkušnje življenja in se podpiramo z molitvijo in v konkretnih rečeh. Kot ne manjka smeha in kakšne navihanosti.

SANJAM O SALEZIJANSKI DRUŽINI Z MISIJONSKIM SRCEM

Pismo vrhovnega predstojnika Ángela Fernández Artimeja

PRIPRAVILI SALEZIJANCI SOTRUDNIKI, FOTO ANS

147. misijonska odprava razglašča, da Gospod nadaljuje svojo ljubezen do človeštva, ki si ga je izvolil in ustvaril, ter da se mi, salezijanska družina, počutimo napolnjene z Božjo nežnostjo na prav poseben način. Natančno ta polnost ljubezni, ki išče, da se razlije vsem okrog nas, kliče odziv zvestobe, ki je zahteven.

Valdocco je bil zopet priča veselju pri odpravi novih misijonarjev. 11. novembra 1875 je don Bosko poslal svoje prve misijonarje v argentinsko Patagonijo. To je bila legendarna »prva misijonska odprava«, ki jo je vodil mladi in pogumni Janez Cagliari. Kot dobro veste, je don Bosko od svoje mladosti negoval sanje, da bi postal misijonar. Don Cafasso je »zaprl« to pot, ko mu je povedal, da misijoni niso zanj. 25. septembra 2016 se je 43 misijonarjev, tudi laičkih, odpravilo na misijonsko ekspedicijo št. 147, saj se don Boskove »skrivne« sanje niso ustavile niti med obema tragičnima svetovnjima vojnama.

18 mladih salezijancev in 17 hčera Marije Pomočnice je zapustilo domovino in ljubljene ter se odpravilo na različne konce sveta. 7 mladih ljudi (6 mladenk in en mladenič) se jim je pridružilo pri civilnem in misijonskem služenju za eno leto. Redovniki in redovnice pa za »zmeraj«. Dajejo darilo svojega življenja: ostati z revnimi, najbolj zapuščenimi in z drugimi salezijanskimi brati in sestrami, ki doživljajo težke čase. To delajo kot člani Cerkve, ker Bog ostaja blizu svojim trpečim otrokom.

Njihova gesta govori. Razglašča, da Gospod nadaljuje svojo ljubezen do človeštva, ki si ga

je izvolil in ustvaril, ter da se mi, salezijanska družina, počutimo napolnjene z Božjo nežnostjo na prav poseben način.

Natančno ta polnost ljubezni, ki išče, da se razlije vsem okrog nas, kliče odziv zvestobe, ki je zahteven. Zaradi tega sem povedal našim misijonarjem, da imajo moje sanje za misijonsko salezijansko družino štiri »cvetne liste«.

BITI MISIJONARJI ČLOVEČNOSTI

Biti misijonar v svetu ne pomeni neke vrste osvajanja. Smo misijonarji, da lahko delimo življenje z ljudmi, ki nas sprejmejo. Smo misijonarji, da služimo ne glede na okoliščine ali situacije. Dajemo hrano lačnim in vodo žejnim, ker je dobro to početi ne glede na posledice.

Ob zaključku II. vatikanskega koncila je blaženi Pavel VI. poudaril, da je bila doktrina tega koncila speljana v samo eno smer: »Služenje človeštvu v vsakem stanju, v vsaki šibkosti in potrebi.« V turinski baziliki sem rekel: »Poslani ste, da služite možem in ženam, ki jih najdete na svoji poti: v njihovi raznolikosti, z njihovimi medkulturnimi bogastvi in bogastvi njihovih prednikov, v njihovih bojznih in upih. S seboj morate prinesiti bogastva svoje lastne človečnosti, ki ste jo prejeli od svojih družin in kultur, kot tudi tisto globoko, ki jo dnevno hranite v zaupnem odnosu z Gospodom Jezusom.«

Za poživitev osebne in skupne družinske molitve pred (salezijanskimi) prazniki je na voljo drobna knjižica **Devetdnevnice**: v čast Svetemu Duhu, Mariji Pomočnici, sv. Janezu Bosku, sv. Dominiku Saviju in božjemu služabniku Andreju Majcnu.

DAR 3 €
NAROČILA Salezijanski inšpektorat
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
E-POŠTA donbosko@sdb.si

BITI MISIJONARJI MILOSTI IN BRATSTVA

Drugi cvetni list mojih misijonskih sanj je posledica prvega: »Ker ste misijonarji človečnosti, vas povabim, da ste tudi misijonarji milosti in bratstva. Danes cel svet trpi povsod. Našli boste vojne, delitve, izjemno revščino, begunce, lačne, bolne in zapuščene. Prav tako se boste srečali s primeri rasizma in ksenofobije, toda prinesiti morate sporočilo miru, razvoja, odpuščanja in bratstva - in ne samo skozi pogovor in pridigo, ampak s svojim življenjem, kako živite iz dneva v dan, in s svojim pričevanjem. Tu ne more biti salezijanske »nevtralnosti« v luči trpljenja naših ljudi ali pred trpljenjem in pomanjkanjem vsake vrste. Odzvati se moramo kakor hitro je mogoče in spremljati ljudi ter iskati možne rešitve skupaj z njimi. Nadalje, naš odziv mora biti evangelijski, iz upoštevanja dostojanstva človeka, iz spoštovanja do življenja in stvarjenja. Svet zelo potrebuje bratstvo.«

BITI MISIJONARJI TISTI, KI SO »ZADNJI«

Biti danes salezijanski misijonar pomeni imeti oči in srca za tiste, ki so »zadnji« in »mali«. Rekel sem misijonarjem: »Iz vsega srca vam priporočam: imejte oči na široko odprte, da boste videli ljudi in jim pogledali naravnost v oči; imejte odprta srca in roke, da jih boste lahko sprejeli; in imejte pogum, da jim boste dali vaše življenje. Kot don Bosko ste lahko blizu vsem, toda vaše srce mora biti vedno za te, »ki so zadnji« in tudi vaše življenje mora biti za njih. Odprite svoja srca tolikim ljudem, ki živijo v negotovih, bolečih in težkih razmerah; bodite blizu tistim, ki nimajo glasu, pomagajte jim do pravice, ki jim pripada; skrbite za te, ki so od življenja ranjeni; in ostanite daleč stran od brezbriznosti, ki - daleč od tega, da bi pomagala - ponižuje.«

In glede teh, ki so »zadnji« - nikoli ne pozabite, da pomagamo v vsaki njihovi nujni potrebi, toda kar smo se naučili od don Boska, je nikoli zanemariti razglasitve Jezusovega veselega oznanila, ki nam govori o našem dobrem in usmiljenem Bogu, ki je naš Oče. Don Bosko je bil najprej duhovnik s srcem, polnim Boga, s srcem učitelja, ki vedno sku-

ša dvigniti v mladih občutek za Boga in zapanja vanj.

BITI MISIJONARJI, KER STE UČENCI

Nikoli ne smemo pozabiti, da korenina in moč biti misijonar prihaja iz tega, da smo učenci. V bistvu smo misijonarji učenci, člani verujoče skupnosti, ki resno jemlje Jezusovo zapoved, da učimo v Njegovem imenu in da vsi narodi spoznajo usmiljenega in zvestega Boga, ki ljubi vsakega izmed svojih sinov in hčera.

Smo tudi dediči tradicije, ki je stara več kot 100 let - naše salezijanske družine.

Bodimo pogumni glasniki neskončne milosti in svobodnega dajanja sebe na račun Boga, ki se najbolj kaže med najbolj ubogimi in potrebnimi.

Naj vas Marija, naša učiteljica in pomočnica, Mati milosti, spremlja vsak dan in ob vsakem koraku. Od nje se učite biti pozorni na potrebe revnih ljudi in najubožnejših fantov in deklet ter mladih ljudi, ki jih, sem prepričan, nosite v svojih srcih. Od Nje se učite hvaliti Boga za čudesa, ki jih dela v vsakem kotičku zemlje, v vsaki kulturi in narodu.

LJUBIM, KER SEM LJUBLJEN

JANEZ SUHOVERŠNIK

Jezus je Petra trikrat vprašal: »Peter, ali me ljubiš bolj kot tile?« Na to vprašanje je Peter trikrat odgovoril: »Gospod, ti veš, da te imam rad.« Za vsakim odgovorom ga je Jezus vedno znova potrdil v njegovi službi: »Pasi moje ovce.«

Nekateri v tem srečanju med vstalim Kristusom in apostolom Petrom vidijo drugo poklicanost, ki je poklicanost za ljubezen. V vsakem poklicu me Jezus vabi k še popolnejši ljubezni, k tisti ljubezni, ki jo je z življenjem potrdil sam Jezus Kristus, ko se je iz ljubezni do nas daroval na križu. Ponarodela zimzelena pesem nosi v sebi vso skrivnost tega sporočila.

*Ljubiti, ljubiti, ljudi sem učil,
ljubezen s križa vso sem izlil.
O romar, pri meni ti se spočij,
ljubezni se mojega srca napij.*

Moj vsakdanji poklic je torej ljubezen. Ljubim, ker sem ljubljen. Bog je tisti, ki me je vzljubil, še preden sem se rodil. Moj odgovor na njegovo preHITEVAJOČO ljubezen pa je lahko pozitiven ali negativen.

Sv. Frančišek Asiški je večkrat med potjo pridigal in vzklikal: »Ljubezen ni ljubljena; Ljubezen ni ljubljena.« S tem je mislil na Ljubezen z veliko začetnico - na Boga samega, ki je ljubezen.

Molitveni nameni

FEBRUAR

Za družine v preizkušnji; prosimo Gospoda, da takim družinam pomaga na poti ljubezni, odpuščanja in medsebojnega razumevanja.

MAREC

Za mlade, da bi se z veseljem odločali za zakonski, redovni in duhovni poklic, ker v teh poklicih ne živimo več sebi, ampak Bogu in bližnjemu.

APRIL

Za naš narod, da bi prišlo do narodne sprave in bi bile žrtve nasilja med vojno in po vojni dostojno pokopane.

DELAJTE DOBRO VSEM, KI JIM MORETE, NIKOMUR HUDEGA.

Ine gr̃s̃ Božo

Usposobljeni in obogateni z njegovo ljubeznijo bomo zmogli prav ljubiti Boga, drugega in sami sebe. Brez Njegove ljubezni v nas se bomo težko uprli posvetni ljubezni, ki je v samoljubju in koristoljubju. Božja ljubezen v nas pa drugega spoštuje in sprejema tudi v njegovi nepopolnosti.

Dekle, ki skrbi le zase in za svoj dober izgled, bo, ko bo rodila otroka, primorana zanj poskrbeti in se celo sredi noči zbudjati in ga hraniti. V poslanstvu, ki nam je zaupano, se torej kar naenkrat od nas pričakuje več požrtvovalnosti. In to je tista ljubezen, ki jo Bog od nas pričakuje dan za dnem.

Kakor za Petra velja tudi za nas, da nas Jezus drugič kliče. Prvič za poslanstvo in drugič za ljubezen. Mogoče smo že zdavnaj pozabili na prvi klic in se čutimo izčrpane, utrujene in izgubljene v množici vsakodnevnih skrbi in nalog. Odgovor na Božji klic je tudi rasti v ljubezni in podarjanju samega sebe. Na tej poti druge poklicanosti ljubezni kristjani nismo sami, ampak je z nami vedno preHITEVAJOČA Božja ljubezen. Zato pa smo poklicani, da ljubimo, ker smo ljubljeni. Vedno prevzeti od Božje ljubezni ne moremo drugega kakor to njegovo nesebično ljubezen deliti naprej. Caritas Christi Urget nos. Kristusova ljubezen nas k temu priganja. (2 Kor 5,14).

MATI BOŽJE BESEDE

S. JOŽICA MERLAK HMP

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. In Beseda je postala meso in se naselila med nami ... polna milosti in resnice.

Jn 1,1–3.14

Marija je bivanjsko odvisna od Besede, enako kot vse, kar biva. Pa vendar je njena povezanost z Besedo enkratna, neponovljiva, globlja in usodnejša, kot to velja za druga bitja. Zaradi njene brezpogojne odprtosti Besedi, zaradi njene prepuščenosti in notranje dejavnosti nas vse presega in prehitava. Ni le »otrok« Besede, ampak tudi Mati.

Marija je nastala »po Besedi«. Ta beseda, ki je ustvarila Marijo, je od začetka, je pri Bogu in je Bog. Marijina odprtost Besedi, ki je »polna milosti in resnice«, jo naredi »polno milosti«. Angel Gabriel jo nagovori z besedami: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Ta pozdrav je priznanje Mariji, da je tesno povezana z Besedo, tako tesno, da jo po delovanju Svetega Duha spočne kot Človeka v svojem deviškem telesu in postane njena Mati.

Človeški um ne bo nikoli do-

jel, kaj je Marija doživljala in spoznavala v milosti, ko je pod srcem nosila večno Besedo – Človeka, ko ga je rodila, nosila na rokah, opazovala njegovo odraščanje in zorenje. Svetopisemsko besedilo nam na več mestih poroča, da je vztrajala v drži odprtosti in brezpogojne razpoložljivosti večni Besedi.

»Marija pa je vse te besede shranila in jih premišljeva-

la v svojem srcu,« poroča evangelist Luka, ko opisuje obisk pastirjev ob Jezusovem rojstvu v Betlehemu. (Lk 2,19) Isto držo Marija ohranja ob Jezusovem darovanju v templju, ko sliši Simeonovo prerokbo: »Njegova oče in mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem,« (Lk 2,33) in ko ga po dolgem iskanju najde v templju med učitelji postave: »In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu.« (Lk 2,51b)

Jezus sam dvakrat izrecno Marijo javno pohvali zaradi njene poslušnosti Besedi. Evangelist Luka v osmem poglavju poroča: »Prišli pa so k njemu njegova mati in bratje, toda zaradi množice se niso mogli srečati z njim. Sporočili so mu: 'Tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in te želijo videti.' On pa jim je odgovoril: 'Moja mati in moji bratje so tisti, ki Božjo besedo poslušajo in uresničujejo.'« (Lk 8, 20–21) V enajstem poglavju nadaljuje: »Ko je to govoril, je neka žena iz množice povzdignila glas in mu rekla: 'Blagor telesu, ki te je nosilo, in prsim, ki so te dojile!' On pa je rekel: 'Še bolj blagor tistim, ki Božjo besedo poslušajo in se po njej ravnaajo.'« (Lk 11, 27–28)

V svojo izkušnjo predanosti in izročnosti Marija želi potegniti tudi nas: »Kar koli vam reče, storite,« (Jn 2,5b) da bi tudi mi bili matere in bratje in sestre Besede, da bi tudi nam bil namenjen »blagor vam«. Ona ve, kako dobro je biti blizu Bogu, kako tolažilno in odrešujoče je biti mati in sestra in brat Božjemu Sinu, kakšen blagor uživa srce, ki se prepusti Besedi.

Ona Besedo ohranja v srcu, jo spočne v telesu in jo rodi – ne zase, ampak za nas, da bi bil vsak deležen milosti in resnice. ■

Z MLADIMI MISIJONARKE UPANJA IN VESELJA

PRIPRAVILE HČERE MARIJE POMOČNICE

Veselje in upanje! Tako velika in nalezljiva zadeva, pa tolikokrat skrita v drobnih dogodkih in preprostih ljudeh. Med življenjepisi salezijank odkrivamo eno teh: s. Anico Žitek (1921–1947). Od otroških let dalje ji ni bilo prizaneseno s težkimi preizkušnjami. Solze bolečine je znala kmalu nadomestiti s smislom in vedrino. Od kod njena skrivnost veselega življenja? Izkušala je, da jo Bog ljubi, jo sprejema in kliče. Zaupala je in se odzvala. Svoje življenje je Bogu podarila za mlade. Prinašalka veselja in upanja med najmlajšimi v vrtcu, nato kot vratarica velike vzgojne ustanove in delivka hrane ubogim. Poimenovali so jo »angel nasmeha.« Bolniška soba, kamor jo je pripeljala takrat neozdravljiva tuberkuloza, pa je bila vsem znana kot »soba veselja.«

S. Anica Žitek je ena teh malih, ki z Bogom in Marijo vijugasto pot preizkušnje spremenijo v pot upanja, ki prinaša nasmeh. Gre za krščansko upanje, ne optimizem. »Upam, imam upanje, ker Bog hodi z mano. Drži me za roko. Bog nas ne pušča samih. Gospod Jezus je premagal zlo in nam odprl pot v življenje,« nas spominja papež Frančišek in poudarja, da upanje nikoli ne razočara. Razočara optimizem, a upanje nikoli. Nasprotno: upanje daje nasmeh!

»Bodite pričevalke veselja in v vašem poklicu srečne sredi vsakdanjosti. Tako bo vsak od nas občutil Božjo navzočnost preko vašega življenja in jo čutil dostopno.«

To je prošnja mladih, naslovljena na hčerke Marije Pomočnice vsega sveta, izrečena na 23. vrhovnem zboru Družbe HMP.

22. oktober 2016 je bil čudovit dan, ko sem Bogu izpovedala večne zaobljube pred zbranim občestvom v murskosoboški stolni cerkvi. Veliko mladih, nasmejanih obrazov mi je sporočalo: »V molitvi smo s tabo!« Takrat sem z očmi srca zagledala tebe, draga s. Anica Žitek, ki si že v nebesih. Tako se je pričel najin pogovor ...

Sestra Anica, je to, kar se danes dogaja, delček nebes?

S. Anica: Delček že, a večna domovina je še lepša. Tam smo vsi popolnoma Jezusovi in v ljubezni združeni z vami na zemlji, kakor sem dejala ob lastni smrti: »Tvoja sem, o Jezus, vzemi me k sebi. Sestre, pomagala vam bom iz nebes. Na svidenje v raju!«

Od tod torej tvoje veselje, ki si ga izžarevala, ko si bila še med nami?

Zagotovo. V svoji bolezni sem dejala: »Kljub trpljenju neizmer- no uživam in ga izročam Bogu. Po resnici povedano ne trpim, saj sem vedno vesela.«

Aha, zato so tvojo bolniško sobo imenovali soba veselja.

Poglej, vsak izmed vas lahko svoje srce spremeni v t. i. sobo veselja, tudi v vsakdanjih okoliščinah in trpljenju. Veš, kako sem potolažila neko sestro? »Glej, če imaš v rokah križ, pa ga držiš od daleč, je zelo težak, če pa ga stisneš k sebi, je veliko lažji. Če je Bog zraven, česa se ti je bati?«

Tedaj sem se zazrla v svoj križ in ga poljubila z Aničinim VESELJEM SRCA – tudi za vas, dragi mladi. Da bi se oprijeli tega Upanja, ki ne razočara in daje nasmeh.

s. Barbara Poredoš HMP

Družina smo!

Vsak dom:
šola življenja

in ljubezni

VEZILO 2017

Vrhovni predstojnik
Ángel Fernández Artime

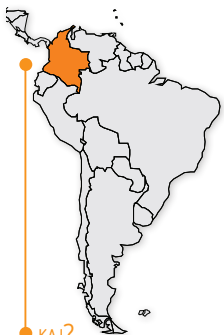

DERECHO a soñar

BESEDILO IN FOTOGRAFIJE MAJA ŽIBERT, MARKO SUHOVERŠNIK

KAJ?

Misijonsko prostovoljstvo.

KJE?

Štirimilijonski Medellín v Kolumbiji, ki se iz kotline razteza v strme bregove zahodne in centralne andske Kordiljere.

KDO?

Ciudad Don Bosco, socialna ustanova, ki združuje internate, šole in programe za zapuščene mlade.

KDAJ?

Julij–avgust 2016.

Strma pobočja mesta narkokralja Pabla Escobarja so polna barak z najrevnejšim prebivalstvom, večinoma prisilno razseljenih v dolgi kolumbijski državljanski vojni in v bojih z gverilo. Kolumbija si z mirovnimi pogajanjimi utira pot nujno potrebne sprave, a do miru je še zelo daleč.

Salezijanci so pred petdesetimi leti začeli delo z otroki ulice. Eden izmed programov ustanove Ciudad Don Bosco se imenuje Derecho a soñar (Pravica do sanj), kjer usposobljeni pedagogi, socialni delavci in psihologi na terenu na različne načine pomagajo otrokom, mladim in družinam. Vsak dan sva z njimi odhajala v različne barriose. Po začetnem šoku, ki sva ga doživela ob razsežnostih natrpanih naselij, revščine in nedostopnosti, ter strogem upoštevanju pravil zaradi varnosti sva spoznavala otroke in mlade, željne pozornosti in objemov.

Na prvi delavnici v barrii Carpine-

lo naju je pedagoginja Alejandra predstavila kot producenta televizijske hiše, za katero bodo otroci posneli reklamni oglas proti drogam. Presenečeni bi bili, ko bi vedeli, kaj vse ti otroci vedo! Omar, še eden izmed vzgojiteljev, je pripravil uvodni govor.

»Otroci, kaj veste o drogah? Poznate koga, ki je že kdaj vzel katero izmed drog?« Otroci so drug preko drugega dvigovali roke in vpili: »Ja, moj oče. In moj dedek.« Spet tretji je zavpil čez vse: »Moj stric in sosed vsak dan, jaz pa moram po tem doma pomagati mami.« Kar onemela sva. Kot bi pri nas v šoli učiteljica povprašala, kaj so jedli včeraj za kosilo in bi otroci vsi povprek ... juho, krompir, zelje ... Ja, bilo je natanko tako.

Kot »producenta« sva sodelovala vsak pri svoji skupini in pomagala pri oblikovanju reklamnega oglasa. Ti otroci o drogah vedo vse. Vedo, kje jo lahko dobijo, kako jo uporabljati, kako se po

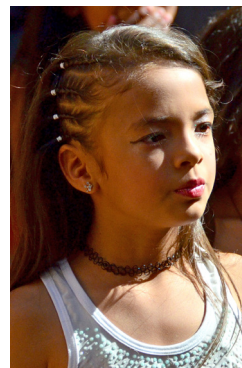

zaužitju obnašaš. Droga je njihova vsakdanja spremljevalka.

V Majini skupini je Enrique takoj prevzel besedo in začel z oblikovanjem zgodbe: »Predlagam, da sta vidva oče in mama. Sedela bosta doma in pila kavo. Jaz in ti bova va-jina sinova. Ti boš prodajal drogo, ti boš policist.« Maja je prevzela stransko vlogo sosedove gospe, ki je prišla na kavo in klepet k staršem.

V dnevno sobo sta pridvela sinova. Prosila sta za dovoljenje, da bi odšla na igrišče igrati nogomet. Oče jima je dovolil. Gospod ob igrišču, ki je spremljal in opazoval otroke, je nekajkrat zažvižgal in pomahal enemu izmed sinov. Ta je stekel k njemu, pridružil se je še njegov brat. Nekaj so šepetali, gledali okoli, pokadili nekaj marihuane in si na koncu pokimali.

denar, ta pa jima je izročil še več marihuane. Ko sta se mama in oče vrnila v dnevno sobo, sinov ni bilo več. Sose- da jima je povedala, kar je videla. Oče, mama in sosedica so počakali, da sta se fanta vrnila - omamljena. (Ne morete si predstavljati, kako neposredno otroci to prikažejo z mimiko in govornico telesa!) Oče je znorel. Začel je pretepati otroka, mama je klicala

policijo. Takrat sta fanta povedala resnico in policiji povedala, kdo jima je prodal drogo. Mami in očetu sta se v joku opravičila in rekla, da tega ne bosta storila nikoli več. Policija je nato prišla in odvedla preprodajalca. »Če hočeš kam priti, pusti drogo ob strani,« je suvereno zaključila skupina ob priklonu.

Na enourni vožnji z mestnim avtobusom, ki nas je dnevno vozil domov v Ciudad Don Bosco, sva premlevala dogodke prvega in vseh naslednjih dni ter vedno znova prišla do enakega zaključka, da nam je v Sloveniji zares lepo. To lepoto bomo ohranili le, če bomo ostali zvesti pravim vrednotam.

Obrazi medellinskih barriosov
Dnevniški zapisi in vtisi misijonskega prostovoljstva v Kolumbiji.
Na voljo v trgovini Salve.

Nato sta se odpravila domov, kjer sta iskala priliko, da bi ukradla denar. Eden izmed bratov si je zaželel hrane in starše poslal v kuhinjo. Tedaj sta izkoristila priliko in iz dnevne sobe odnesla denar, ki je bil skrit pod kavčem. Stekla sta nazaj h gospodu, mu dala

Kerečev misijonski sklad

Do 30. 12. 2016 ste darovali Kerec K., Tušar C., Rejec N., Meglen I., Rihtar F., Brezavšček R. in drugi neimenovani dobrotniki misijonov. Bog povrni!

MAI SEN BISTRO

Coffe - Bakery - Breakfast - Lunch - Dinner - Restaurant

A. SLAVKO SNOJ, VICEPOSTULATOR

»Ho Chi Min City (Sajgon), 20. nov. 2016. Dragi Alojzij, bratski pozdrav. Obiskal sem poklicni center, ki nosi Majcnovo ime. V teh dneh bom tu srečal 60 članov salezijanske družine iz Vietnama, Kambodže, Tajske in Mjanmara in jim bom govoril o Majcnovem postopku. Pierlugi Cameroni, vrhovni postulator.« Istočasno je pisal tudi svetovalec Klement Vaclav: »Pozdrav iz Vietnama, kjer opravljam izredno vizitacijo. Ne vem, če si že obiskal Vietnam (kar bi bilo zelo priporočljivo) ...«

Salezijanska tiskovna agencija 12. decembra 2016 pa poroča, kako Božji služabnik Andrej Majcen, znan kot »vietnamski don Bosko«, še naprej mnoge navdihuje in kako je znana osebnost na Kitajskem, v Vietnamu in v Sloveniji. Medtem ko v Sloveniji napreduje postopek za njegovo beatifikacijo, pa v Vietnamu vidijo razcvet njegovega pričevanja v novih dobrodelnih pobudah. Majcnov nekdanji gojenec in učenec Francis Nguyen, ki je že dvakrat pri nas obiskal njegov grob, je v sodelovanju s salezijanci v Ho Chi Minovem mestu ustanovil Center za po-

klicno izobraževanje mladih iz podeželja ob sajgonskem letališču. Imenoval ga je po Majcnu: Mai sen bistro. Mai sen v vietnamsčini pomeni dva kraljevska cvetova iz družine magnolij in lokvanja (Ochnaceae & Nelumbo nucifera). Azijski lokvanj oziroma lotos velja za sveti cvet. V tem Majcnovem cvetličnem gaju se usposablja 120 mladih, fantov in deklet, ki obiskujejo pekarske, kuharske in gostinske tečaje in hkrati spoznavajo in širijo vonj svetosti »vietnamskega don Boska«.

V nadaljevanju tiskovna agencija na kratko predstavlja Majcnovo življenje in poslanstvo, ki je našim bralcem že dokaj znano. Nato pa sporoča novico, da je vodstvo škofijskega postopka v Ljubljani 18. novembra 2016 »uradno sprejelo in potrdilo pisna pričevanja, zbrana v Vietnamu, ter jih uvrstilo med gradivo za

nadaljevanje postopka. V prihodnjih mesecih bo predvidoma tudi zgodovinska komisija sklenila zahtevno raziskovanje z obsežnejšim pisnim poročilom.«

Vrhovni postulator, ki je v salezijanski družini pokrovitelj za postopke beatifikacije in kanonizacije njenih kandidatov, upa, da bomo to leto mogli skleniti škofijski postopek za Božjega služabnika Andreja Majcna in vabi vse člane salezijanske družine, da poglobljeno spoznavamo njegovo osebnost in se zatekamo k njegovi priprošnji. Če kdo želi njegovo podobico ali življenjepis, naj nam piše. Sporočite pa nam tudi morebitna uslišanja.

POSTULATURA
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

BREZ VAS NE ZMOREMO NIČESAR

JANEZ KRNC, PREDSEDNIK UPRAVE

NAMEN USTANOVE SKLAD JANEZA BOSKA

Ustanovo Sklad Janeza Boska je v letu 2011 ustanovil Salezijski inšpektorat z namenom, da pridobiva, zbira in deli finančna sredstva za izvajanje vzgojnih, izobraževalnih, pastoralnih in drugih dejavnosti za mlade po načelih preventivne pedagogike sv. Janeza Boska po različnih centrih v Sloveniji:

- ▶ podeljevanje štipendij in enkratnih pomoči za izobraževanje in izpopolnjevanje prostovoljcev in drugih sodelavcev,
- ▶ zbiranje sredstev za promocijo in izvajanje preventivnih vzgojnih dejavnosti in programov za mlade,
- ▶ zbiranje finančnih sredstev za izgradnjo Don Boskovega centra v Mariboru in
- ▶ organizacijo promocijskih dejavnosti in aktivnosti za pridobivanje finančnih sredstev za izgradnjo Don Boskovega centra v Mariboru in drugih centrov za mlade po Sloveniji.

Za izvajanje zgoraj naštetih namenov Ustanova pridobiva sredstva iz donacij in dediščin pravnih ter fizičnih oseb, s subvencijami lokalnih skupnosti, upravnih organov, organizacij, združenj ter z lastnim poslovanjem. Hvaležni smo za vsak

vaš dar, ki ga bomo pregledno in namensko posredovali za namene preventivne vzgoje mladih v duhu Janeza Boska.

SPODBUDA

V letu 2012 je Vlada RS z uredbo št. 42101-1/2012 Ustanovo Sklad Janeza Boska uvrstila na seznam upravičencev za dohodninsko donacijo. Ta možnost podpore je bila v preteklih letih za Ustanovo slabo koriščena, zato vas ob tej priložnosti vabimo, da se pridružite in namenite 0,5 % svoje dohodnine za dobro mladih.

www.donbosko.si/donacija

Ustanova Sklad Janeza Boska

Do 30. 12. 2016 ste darovali Bajt M., Bolta M., Brezavšček R., Čeferin M., Černe M., Družina Durič, Furlan I., Habe F., Jagodic A., Jakop D., Knez D., Košir R., Krnc J., Luketič N. in M., Muzinčič V., N. N., Pavlin S., Puc M., Skandali D., Sodja S., Srebrnič D., Strniša M., Škafar B., Škafar S., Teran E., Trobentar P., Turel M., Zorko J., Zupančič, Žalik F. in drugi neimenovani dobrotniki. Bog povrni!

DIAGNOZA: ATEIZEM

BESEDILO SARA KRNC, ILUSTRACIJA MARIJA KRNC

Sonja Brezovar ni verjela v obstoj Boga. Ni verjela v čudeže, pa čeprav bi jih lahko videla vsak dan. Že 11 let je delala na onkološkem oddelku univerzitetnega kliničnega centra kot srednja medicinska sestra. Imela se je za vzorno državljanko in zvesto prijateljico ter za ... no, ne tako dobro v partnerskih odnosih. Moške je menjavala tolikokrat, kot si je njena prijateljica in sodelavka Genita Sylejmani zamenjala lak na nohtih. Ali skoraj tako pogosto.

»Hej, punca!«
Pogledala sem na hodnik in zagledala Genito. Končno! Popoldanska izmena!

»Živjo, Genita! Kako sem vesela, da te vidim! Pridi, pomagaj mi.«

Pred seboj sem potiskala posteljo, v kateri je ležala starejša gospa.

»Gospo Zupančič moram peljati na CT. Greš z mano?«

»Seveda. Ej, a si slišala za nov lokal, ki se odpira v petek? Greva na odprtje?«

»Umiri se, seveda greva. Zagotovo bom še v nedeljo zdravila mačka, a mislim, da nama nekaj zabave ne bo škodilo.«

»Kaj pa nedeljska maša, dekleti?« se je povsem nepričakovano oglasila pacientka. S posteljo smo stopile ravno v dvigalo, zato pacientka ni opazila najinih začudenih obrazov.

»Veste, gospa Zupaničič, jaz sem muslimanka,« je rekla Genita po trenutku tišine.

»In? Gotovo imaš tudi ti kaj verskih obredov, mar ne?«

Genita je skomignila. Religiji ni bila ravno predana, vse odkar so teroristi očrnili njihovo vero z napadi.

»Jaz pa sem ateistka,« sem brez obotavljanja rekla.

»Aha. No, škoda, res škoda,« je starka dejala sama sebi.

Opomnila sem se, da ima lahko vsak svoje mnenje.

Ko sva jo pripeljali nazaj v sobo, ni z ničemer pokazala, da jo je strah. Samo zahvalila se nama je z besedami: »Bog naj vama povrne za vse dobro!« Takoj za tem pa je vzela rožni venec in se ni več dala motiti. Izvidi namreč niso bili spodbudni.

»Še nekaj dni, zagotovo ne več kot en teden,« je dejal zdravnik, ko mi je dal izvide. Naučila

sem se, da me take stvari več ne ganejo. Gospe sploh nisem poznala, zakaj bi mi moralo biti potem hudo. Vendar sem morala obvestiti njene sorodnike.

Naslednji dan sem že navsezgodaj gospe Zupančič dajala narkotike.

Ko sem prišla prazno steklenico in mislila oditi, se je gospa obrnila in vsa prisebna rekla:

»Naj te Bog blagoslovi za tvojo dobroto.«

Mar ne more Boga izpustiti v vsaj enem stavku?!

»Gospa Zupančič, to je moje delo, za to sem plačana in delam z veseljem, vendar pa imam o nekaterih stvareh drugačno mnenje kot vi ...«

»Ah, saj vem, razumem. Rekli ste, da ste ... ateist, kajne? Vi, mladi imate tako radi te nove besede. Povejte ... če nimate Boga, koga imate?«

»Kako prosim?«

»No, imate moža, otroke? Prijatelje? Neko ga, ki ga lahko zbudiš ob dveh ponoči in ga vprašaš, če je dobro spal in vseeno ne bo jezen nate?« je starka vrtala.

»Ne. Kako pa je to povezano?« sem bila zbegana. Ne prenesem je, zakaj se potem pogovarjam z njo.

»Aha. Sami ste.«

»To ni res!« sem bila jezna. Uživam v samosti, brez obveznosti, brez skrbi.

»Jaz imam veliko sorodnikov, ki me imajo radi. Tudi jaz imam zelo rada njih, vendar pa je moj najboljši prijatelj Bog. In Jezus ter Marija.« Starki se je obraz raznežil ob spominu na njene izmišljene prijatelje.

»Torej pravite, da vam je najboljši prijatelj poslal bolezen, ki vas bo ... oh, prosim, ne menite se za moje besede.« Vedela sem, da sem prestopila črto in poti nazaj ni bilo več.

» ... bolezen, ki me bo kaj? Poslala v grob?«

Kam pa gremo?»

Gospa torej ve, da bo umrla. In vseeno o svoji smrti govori tako lahko, kot bi ravno povedala, da bo jutri nebo delno do pretežno jasno.

»Imate radi knjige in zgodbe, sestra?« Pokimala sem.

»Veste, za razliko od zgodb, ki imajo nešteto različnih zaključkov, ima življenje vedno isti zaključek. Mar ni ironično? Kar koli naredimo, nič ne bo spremenilo našega zaključka.«

Poskušala sem razumeti njene besede, a so preveč spominjale na kakšno njihovo pridigo, zato sem skomignila z rameni.

»Veste, sestra, nikoli nisem sama. Tudi sedaj, ko sem tukaj, nisem sama. Bog je z menoj v vsakem trenutku in, poglejte, Bog mi je poslal tudi vas! On poskrbi za vse.«

»Ampak če verjamete, da je tako mogočen, zakaj vas je pustil, da zbolite? Zakaj je dopustil, da trpite, če vas ima rad?«

»Ker ve, da sem dovolj močna. Bog mi ne bi dal bolezni, če mi ne bi dal tudi moči, da jo premagam.«

»Ampak ... sami ste rekli, da je ne boste premagali,« sem zmedena dodala.

»Da, vem. Ampak jaz nisem mislila, da bom bolezen premagala tako, da bom ozdravela. Zmagala bom tako, da ji ne bom dopustila, da bi prevladala nad menoj. Veš, včasih zmagáš v porazu.«

»Aha. No, oprostite, ampak moram iti. Delo imam.«

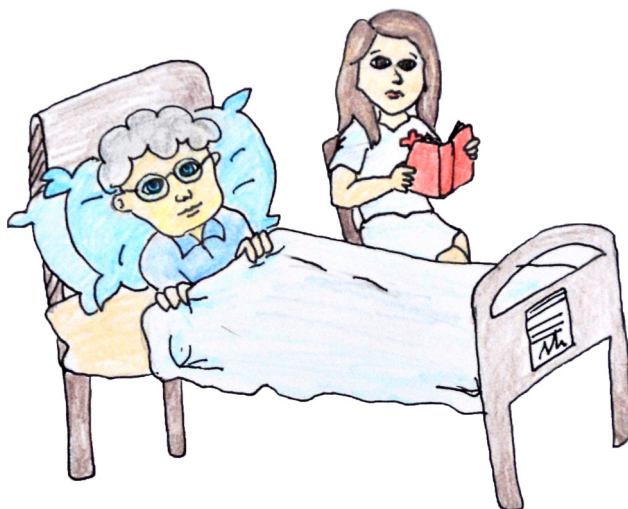
»Seveda! Lepo poskrbite še za druge!«

Pokimala sem in zaprla vrata za seboj.

Čez nekaj ur, ko se je bližal konec moje izmene, se je v meni prebudila želja, da bi ponovno obiskala tisto gospo.

Odprla sem vrata in zagledala gručo ljudi okoli postelje.

»Oprostite. Največ tri osebe naenkrat so dovoljene v sobi. Ali zapustite sobo ali pa ...«

»Aha, vi ste torej medicinska sestra, ki nas je klicala domov in sporočila stanje. Najlepša vam hvala za vašo skrb in čas. Mama nam je povedala, kako lepo skrbite zanjo in za vse paciente.«

Ostala sem brez besed in ker je obiskovalka ugotovila, da ne bom

nič rekla, je nadaljevala:

»Ravno sem poklicala bolniškega duhovnika ... mislim, da bo vsak čas tukaj. Lahko ostanete z nami, če želite.« Videti je bila žalostna in otožna, a močna.

Nato sem dobila dar govora: »Ne, to pa res ne, da bi vas motila, kako se poslavljate ...«

Že sem mislila oditi, ko so se vrata odprla in obiskovalci so prišleku naredili prostor tako, da so se premaknili in mi s tem zaprli izhod. Res hvala, ljudje!

Duhovnik je kmalu začel svoj ritual. Počutila sem se kot tujec. Nisem spadala k njim in že sem se hotela preriniti do vrat, ko je duhovnik z oljem pokrižal gospo in začutila sem ... mir. Preprost, blažen mir ter občutek, da bo v življenju še vse imelo smisel. Umirila sem se in pozabila na vse stvari. V tem trenutku je bilo pomembno samo to, da sem tukaj, s temi neznanci, s to gospo, ki mi je z enim pogovorom spremenila življenje.

Ko sem naslednji dan prišla v službo, je do mene pristopila Genita.

»Hej, Sonja. Veš, tista gospa Zupančič? Ponoči je umrla.«

Vedela sem, kaj bo rekla, še preden je začela govoriti. Nisem bila presenečena, zato sem samo pokimala in dejala: »Kar koli naredimo, nič ne bo spremenilo našega zaključka.«

»Uf, katere modrosti stresaš! V glavnem, te v petek jaz pobrem?«

Pogledala sem jo in dejala: »Mislim, da ne bom imela časa. Urediti moram nekaj stvari.«

Začudeno me je pogledala, jaz pa sem se ji nasmehnila: »Čas je, da neham biti sama.« ■

Slovenija, Hrvaška, 15. 10.–30. 11. 2016 ■ Življenje sestrskih skupnosti hčera Marije Pomočnice slovensko-hrvaške inšpektorije je razveselil in poživil obisk članice vrhovnega sveta Družbe HMP sestre Paole Battagliola. V tem času je vsaka sestra imela možnost, da se z njo osebno sreča in pogovori o vsem, kar bogati njeno življenje in poslanstvo, in tudi o tem, kakšna vprašanja in želje po močnejši notranji rasti nosi v svojem srcu. Obogatila je tudi salezijansko družino s svojim pričevanjem, ko je bila gostja na dnevu salezijanske družine. Misijonska gorečnost sestre Paole, ki je bila skoraj trideset let misijonarka na Vzhodnem Timorju, je prinesla »novega vetra v jadra« tudi sestram pri nas

in jih usmerila v sanje za prenovljeno delo z mladimi in za mlade. s. Brigita Zelič

Cerknica, 21.–23. 10. 2016 ■ Cerkniški animatorji smo sklenili, da svoje medsebojne vezi in vezi z Bogom še dodatno utrdimo in ovrednotimo, zato smo organizirali animatorski konec tedna. Gradili smo svoje znanje in se bogatili z izkušnjami drugih. 20 animatorjev se nas je umirilo in se poglobilo, kaj vse je pomembno, ko širimo znanje med mlajše, kako se spustiti na nivo otrok in jim približati Božjo besedo. Okrepili smo medsebojne odnose in postali trdnejša animatorska družina. Hvala Tadeju Zalarju za vodenje in vsem, ki nam pomagajo in omogočajo tako lepo animatorsko življenje. Ria Ilersič

Veržej, 4.–5. 11. 2016 ■ Kje si doma(č)? je bila tema letošnjega Zbora SMG. Predstavniki posameznih skupin znotraj salezijanskega mladinskega gibanja so v tem kratkem času, ki so ga preživeli skupaj, spregovorili o družinskem duhu znotraj gibanja in svojih skupin. Petkov večer je bil zaznamovan s spoznavanjem in povezovanjem, zaključil se je z adoracijo. V soboto dopoldne pa je salezijanec Tone Ciglar mladim spregovoril o salezijanskem duhu, ki izhaja iz evangelijskega, ki je bistvo. Nadaljevali so z delom po skupinah ter kasneje prisluhnili še pričevalcem, ki so spregovorili o svoji izkušnji domačnosti v salezijanskih krogih. Srečanje so zaključili s sveto mašo.

Cerknica, 5. 11. 2016 ■ V Salezijanskem mladinskem centru je potekal oratorijski dan na temo matere Terezije. Udeležilo se ga je okrog 30 otrok. Med izvajanjem programa so uživali in se o redovnici zelo veliko naučili. Dan se je pričel s himno in z dvigom oratorijske zastave. Sledila je uprizoritev zgodbe o materi Tereziji. Pri katehezah smo se veliko pogovarjali o novorazglašeni svetnici. Najmlajši so imeli še prav posebno čast, saj jih je obiskala »prava« mati Terezija. Sledile so delavnice, opoldanska molitev, kosilo in velika igra. Ta je zaradi slabega vremena na žalost potekala kar v centru, vendar to malih »razgrajčev« kot tudi nas animatorjev pri izvajanju programa ni oviralo. Dominika Mlakar

Bled, 10. 11. 2016 ■ »Zgled si pravičnosti, zgled si dobrote, dragi zavetnik sveti Martin.« Tako je donela pesem veselja ob premierni uprizoritvi filma Sveti Martin. Zgled tega svetnika je navduševal osnovnošolce in mlade, ki se enkrat tedensko družijo v okviru popoldanskega oratorija na filmski delavnici pri sestrah HMP. Skozi celo leto so odkrivali življenje tega svetnika in zavetnika mnogih cerkva, tudi blejske. Ob tem so se učili umetnosti igranja, tehnik snemanja in montiranja, si delili veselje preko igre in pesmi ter se povezali v trenutkih molitve. Počasi je nastajal pravi film o svetem Martinu, ki so ga ustvarjali pod vodstvom s. Barbare Močenik in animatorjev. Če bi kdo želel imeti DVD film o svetem Martinu, naj piše na md.bled@gmail.com. *Brigita Lukman*

Ljubljana Rakovnik, 11.–13. 11. 2016 ■ Za izzive vodenja oratorija se je usposabljal trinajst mladih voditeljev. Poleg medsebojnega spoznavanja so obnavljali in poglobljali svoje znanje o don Bosku, štirih stebrih ter pretresli tudi svoj pogled na oratorij, ki se mora z animatorskega premakniti na voditeljskega. Spraševali so se tudi, kakšen je lik oratorijskega voditelja in kaj ga loči od drugih vrst voditeljev. Konkretno so zastavili prve korake načrta dela s svojimi skupinami ter se ustavili tudi ob osebnem razmisleku o svoji poti voditelja. Poleg usposabljanja in druženja seveda ni manjkala tudi duhovnost.

Ig, 13. 11. 2016 ■ Ob prazniku sv. Martina je župnik Jože Pozdrec s sodelavci iz župnijske Karitas že v četrtek pripravil srečanje za starejše. V soboto je potekalo tradicionalno srečanje zakoncev jubilarntov. Na praznik so že zjutraj v zvoniku vabili pritrkovalci. Procesija z gasilci in narodnimi nošami je naznanila začetek praznične svete maše. Da je praznik zadonel slovesno, so poskrbeli pevci mešanega cerkvenega zbora z gosti, solistko Pio Brodnik, solistom Igorjem Kovačičem ter orkester z gosti. Orgle pa so zadonele pod organistom Žigo Glavanom. Svoje pevsko znanje so pokazali tudi mladi pevci Martinovega zborčka pod vodstvom zakoncev Mrzel. Bogoslužje je ob somaševanju vodil dr. Alojzij Slavko Snoj. *Andreja Zdravje*

Ljubljana Rakovnik, 15. 11. 2016 ■ Zbrali smo se člani vseh vej salezijanske družine in ni nas bilo malo. Začeli smo z uro adoracije pred Najsvetejšim v svetišču Marije Pomočnice, ki smo jo doživeli ob lepo pripravljenem besedilu ter glasbenimi vložki ljudske ter sodobne krščanske glasbe. Sledila je sveta maša, zatem pa smo odšli v dvorano glasbene šole, kjer smo prisluhnili intervjuju z italijansko vizitatorko HMP, s. Paolo, ki ga je vodil mladenič iz Prekmurja. S. Paola Battagliola je bila živahnih besed in odprtega srca, zato je lahko vsak od prisotnih delček njenega sporočila ponesel v svoje življenje. Po pogostitvi in sproščnem klepetu smo zmolili še litanije ter na koncu po g. Alojziju Slavku Snoju prejeli blagoslov. *Monika Pajk*

DON BOSKO ŽIVI BOLJ KOT KDAJ KOLI PREJ

PIŠE ÁNGEL FERNÁNDEZ ARTIME, FOTO ANS

Dragi prijatelji! Salezijanski inšpektor Bližnjega vzhoda Abuna Munir El Rai, po rodu Sirec iz Alepa, se mi redno oglašča in pripoveduje o svojem mestu s solzami v očeh. Ne le zaradi bolečine in trpljenja svojega ljudstva, temveč tudi zaradi svoje neverjetne globine in moči, ki jo izkazuje med ruševinami in bombardiranjem.

Med drugim pravi: »Don Bosko v Alepu živi bolj kot kdaj koli prej. Med opustošenjem in ruševinami salezijanska ustanova vsak dan sprejme na stotine otrok in mladih, saj želimo, da se namesto smrti nadaljuje življenje. Potrdim lahko, da se število večja namesto manjša. Gane me, ko vidim več kot 1500 otrok in mladih, kar je dvakrat več kot prej, ki želijo priti v don Boskov dom in se srečevati med seboj, živeti, moliti in se igrati.

Naj dodam še to: do solz me je ganilo, da so vsi moji sobratje želeli ostati tukaj med ljudstvom. Imeli so pravico oditi in bi to lahko mirno storili, a nihče ni zapustil svojega poslanstva in vsi so v tem enotni. Pretresen nad odločitvijo jim nisem

mogel oporekati. Prepričan sem, da je don Bosko živ bolj kot kdaj koli prej. Seveda v nebesih, v življenju v Bogu, a tudi tukaj, med nami in z nami, saj je na stotine salezijancev, bratov in sester, laikov in mladih, ki njegove sanje ohranjajo žive in nadaljujejo z njegovim vzgojnim prizadevanjem in evangelizacijo.«

Čudež iz Alepa se dogaja marsikje po svetu. Med nalogami, ki jih je don Bosko polagal na srce, sploh prvim misijonarjem v Južni Ameriki, je bila: »Posebno skrb posvečajte bolnim, majhnim, starejšim in ubogim.« To razloži čudež v Alepu. Dom, kjer vsak najde mesto. Ni veliko hrane, saj jo manjka povsod, ohranja pa se pesem življenja in upanje v prihodnost in to v položaju, ko vse kriči le o smrti.

Vse to me navdaja z veseljem in vzbuja občudovanje in hvaležnost don Bosku. Brez domišljavosti povzamem, da je velik, saj je le s pogledom, tišino ali z eno besedo prišel v globino človeka. In to se dogaja tudi danes po 'Valdocchih' sveta.

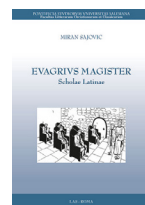

Belo blato, Vojvodina, 19. 11. 2016 🇷🇸 Na praznik sv. Elizabete Ogrske, ki je tudi zavetnica župnijske cerkve, so obhajali veliko slavje ob 150-letnici začetka kraja in 120-letnici katoliške cerkve. Sveto mašo je v navzočnosti več duhovnikov in velikem številu vernikov daroval beograjski nadškof msgr. Stanislav Hočevar. Na koncu maše so beloblatski verniki izrazili hvaležnost zlatomašniku Stanku Tratnjeku, ki je bil od leta 1969 najprej kaplan, potem pa župnik od 1985 do 2013 ne le v Mužlji, ampak tudi v Belem Blatu.

Rim, Italija, 23. 11. 2016 🇮🇹 Na Salezijanski papeški univerzi so predstavili nov učbenik krščanske latinščine »Evagrius Magister«, ki ga je sestavil slovenski salezijanec dr. Miran Sajovic, dekan Fakultete za krščansko in klasično književnost. Predstavitve so se udeležili mnogi študenti in

predstavniki akademskih papeških in državnih inštitucij. Avtor je skromno dejal, da je delo nastalo zaradi treh ljubezni: iz ljubezni do Cerkve, do poučevanja in do študentov.

Želimlje, 25. 11. 2016 🇵🇱 Ania Gołędzinowska, nekdanja manekenka in televizijska voditeljica, ki je med svojim bivanjem v Italiji od blizu spoznala vse pasti, ki jih nastavlja svet samooklicanih estradnih elit, je predstavila svojo življenjsko zgodbo, ki jo je popisala v knjigi Rešena iz pekla (Salve, 2016). Mlade poslušalce Gimnazije Želimlje je ganila s svojo neposrednostjo, odgovorila na nekaj vprašanj, nato pa podpisala na ducate knjig, ki so jih dijaki odnesli s seboj. Verjamemo, da so takšna srečanja mladim v pomoč, da bodo znali zaobiti katero od preizkušenj, ki jih svet nastavlja na pot slehernega mladega človeka. Ales Vrbovšek

Bled, 25.–27. 11. 2016 🇸🇮 Letno srečanje koordinatorjev salezijanskega mladinskega gibanja iz cele Evrope je letos potekalo v znamenju spoznavanja, poročil preteklega dela, veselega druženja in predavanja o papeževi spodbudi Amoris Laetitia – Radost ljubezni. Konkretno so se lotili tudi dela o Confrontu – evropskem srečanju SMG, ki bo letos v Italiji. V soboto zvečer so se v Ljubljani srečali z inšpektorico s. Damjano Tramte in inšpektorjem Janezom Potočnikom, si ogledali center in z molitvijo zaključili pri sestrah HMP na Gornjem trgu. Nedelja je bila obarvana z zadnjimi informacijami o Confrontu, evalvacijo in glasovanjem za himno SMG Evropa.

**DON BOSKO JE ZASTONJ,
KI RAZVESELJUJE 4x NA LETO!**

donB

Želiš Don Boska podariti prijatelju, znancu, sosedu? Ga ne maraš več? Si se preselil/a in želiš Don Boska prejemati na novi naslov? Obvesti nas in bomo uredili!

Hvala, ker podpiraš salezijansko vzgojno dejavnost v Sloveniji in po svetu.

Želimlje, 1. 12. 2016 ■ Dijaki Gimnazije Želimlje in njihovi starši pomagajo Skladu Gimnazije Želimlje. Eden izvirnejših in uspešnejših podvigov je projekt »Mulci na ul'ci«, ki ga je letos drugič zapored izvedel 3. b razred. Jerca Polc je zapisala: »S plakati, kitarami, cahonom, razredničarko prof. Tino Šlajpah in obilico dobre volje smo se odpravili v Ljubljano na Šuštarški most. S petjem in piškoti smo razveseljevali mimoidoče, prodajali voščilnice in zbirali denar za socialno šibkejše dijake. Izkušnja je bila neprecenljiva: koliko različnih ljudi, različnih odzivov! Med njimi je npr. družinica iz tujine, ki nas je poslušala celo večnost, oče z malčkom v naročju, ob njima pa drobna črnolasa deklica v rumenem plašču. Posebej zanje smo skušali zapeti nekaj po špansko. Ne bomo pozabili gospoda, ki je dekletu napisal akrostih. Naleteli smo tudi na gospo, ki je z veseljem prispevala, piškota pa ni vzela, saj je imela doma, kot nam je zaupala, krvavice. Neki fantiček

je v vsaki roki držal po en piškot, in ko mu je naša sošolka ponudila škatlo, ni mogel vzeti še enega. Morda najbolj ganljiv prizor smo doživeli, ko je po mostu prikorakala deklica s torbo in s kovčkom z violino. Ustavila se je pred nami, vzela vse iz torbe, izbrskala denarnico in stresla v našo škatlo vse, kar je bilo v njej. Trud, ki smo ga vložili v projekt, se nam je vrnil s toplino v srcih, ki so nam jo prinesli mimoidoči. Za to smo neizmerno hvaležni.« *Aleš Vrbovšek*

Ankaran, 5. 12. 2016 ■ Sveti Miklavž nas nikoli ne pozabi. Letos je razveselil otroke in odrasle še bolj kot prejšnja leta: vrnil se je v župnijsko cerkev v Ankaranu, se sprehodil po naših ulicah in se dal spoznati širšemu krogu občanov v šotoru sredi trga. Nepogrešljivo spremstvo angelov in parkeljnov je predstavilo igrico »Miklavž v naši ulici«. Parkeljni so se morali umakniti, ker se je pokazalo, da je pismo porednih otrok le prazen list, pridni otroci pa so zapisali svoja imena in lepe misli ter za to prejeli darove.

El Obeid, Sudan, 7. 12. 2016 ■ Nekaj članov državne zakonodajne skupščine je sklenilo uradni obisk salezijanske ustanove v El Obeidu, kjer so se na lastne oči prepričali o tem, kar so slišali o don Bosku. Po ogledu šolskih poslopij so se srečali s šolsko upravo, da bi poglobili odnose med državnimi oblastmi in salezijanskim centrom. Prisluhnili so izzivom in uspehom ustanove in obljubili, da se bodo zavzeli za pomoč centru pri vzgoji mladih in njihovih dejavnostih.

Dunaj, Avstrija, 8. 12. 2016 ■ Na praznik Brezmadežne je bil v don Boskovi cerkvi posvečen v diakona Praveen Raj Antony. Obred je vodil upokojeni nadškof Alois Kothgasser SDB, somaševal je tudi Petrus Obermüller, avstrijski inšpektor. Praveen Raj Antony se je rodil v Čenaju v Indiji 1985. Prve zaobljube je napravil 2005, vrhovni predstojnik pa ga je po programu Projekt Evropa poslal v Avstrijo, kjer končuje teološke študije.

Ljubljana Rakovnik, 8. 12. 2016 ■ Pričeli smo z deveto sezono večerov sodobne krščanske glasbe – SKG. Za marsikoga je to mogoče novo, saj smo spremenili ime. Nič več večerov DRG, temveč SKG. Tako smo letos kot prvo gostili skupino PopKORn s Štajerske. Kljub temu, da so na sceni novi, so se že predstavili na letošnjem festivalu Ritem srca. Kar nekaj pesmi, ki so jih zbrani lahko slišali, je bilo avtorskih. Preko glasbe in osebnega pričevanja so pričarali prijeten večer, ki so ga zaključili ob skupnem druženju.

Bled, 9.–11. 12. 2016 ■ V Marijinem domu na Bledu smo se na adventnih duhovnih vajah zbrali študentje in mladi v poklicih. Ob duhovnem vodstvu Boštjana Jamnika in s. Danijele Kordeš smo spoznavali, kaj je resnična ljubezen. Razmišljali smo o osebah, ki so nas do sedaj spremljale in po katerih nam je Gospod kazal svojo ljubezen. Prepletalo se je osebno delo v tišini, pogovor v skupini, molitev, spokorno bogoslužje, spoved, sveta maša in druženje. Pester vikend nam je pomagal poglobiti odnos z Bogom. Domov smo se vrnili veseli v zavesti, da smo ljubljene Božji otroci. Njegova ljubezen je popolna in nikoli ne mine. *Urška Ivančič*

Veržej, 15. 12. 2016 ■ V sodelovanju z Zavodom za zaposlovanje je Center DUO Veržej pripravil nov sklop izobraževanj za pridobitev nacionalne poklicne kvalifikacije za poklic lončar/lončarka. 180-urnega praktičnega tečaja se udeležuje 10 brezposelnih oseb iz pomurske regije. Na uvodnem srečanju jim je vodja Centra DUO Ivan Kuhar predstavil ustanovo in njeno delovanje ter potek tečaja. Mentorica Urša Ambrož pa jih je že praktično uvedla v svet gline in ploskovnega oblikovanja. Strah pred neznanim je hitro izginil in udeleženci se veselijo novih srečanj, kjer bodo pridobivali znanja in veščine o glini, pripravi in obdelavi ter o promociji in trženju izdelkov domače in umetnostne obrti.

Koprivnik, 16.–18. 12. 2016 ■ Načrtovalni vikend ekip postnih duhovnih vaj in Uskovniških tednov je bil poln druženja, povezovanja, duhovnosti, formacije, zabave, načrtovanje postnih duhovnih vaj in petja. Namenjen je bil predvsem povezovanju ekipe. V petek zvečer in soboto dopoldne so imeli duhovno obnovo. Najprej so poglobljevali spoznavanje tekste, ki se berejo in prepevajo v času devetdnevnic, v soboto pa so se ustavili ob razmišljanju o družini – svoji, salezijanski in družini, ki jo ustvarjajo tudi na programih. Drugi del vikenda pa so preživeli ob načrtovanju postnih duhovnih vaj, teme, gesla in pripravljanju animatorskega vikenda.

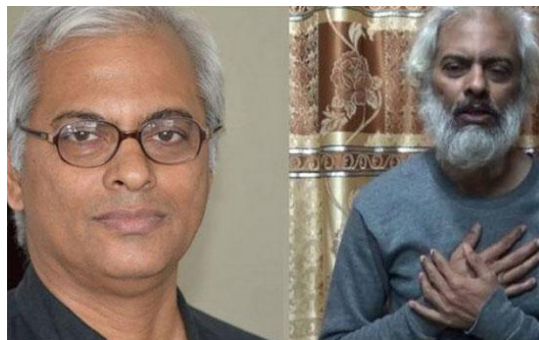

Veržej, 16. 12. 2016 ■ Mladi animatorji pomurske regije so se zbrali na prvič organiziranem Animačaju. Najprej so se sprehodili do Banovec in si ogledali jaslice v Božični vasi. Po vrnitvi jih je čakal topla čaj, piškoti, prav poseben bans in igre. Med druženjem pa so imeli tudi možnost za sveto spoved. Druženje je bilo enkratno, zato upajo, da se bo Animačaj obdržal še dolga leta.

Maribor, 20. 12. 2016 ■ Tudi letos je Zavod Andreja Majcna, tokrat v sodelovanju s Petrom Janušem in njegovo šolo petja, poskrbel za pravo božično ozračje. Peter je preko dvesto poslušalcev, otrok, mladih in starejših, s svojimi učenci popeljal skozi najlepše božične melodije; od Last Christmas, Jingle bells, Noel, Božično drevo, Oh holly night, Santa Clause is coming to town pa vse do legendarne Sveta noč. Program je povezal dramski igralec Bojan Marošević.

Ljubljana Rakovnik, 23. 12. 2016 ■ Lani oktobra je na pobudo Blaža Podobnika nastal nov mešani pevski zbor Heres, ki ga sestavljajo bivše dijakinje in bivši dijaki gimnazije Želumlje. Kdo bi si mislil, da bodo čez dva meseca že stali na odru in imeli svoj prvi božični koncert. Nabito polno dvorano glasbene šole so popeljali skozi pesmi skupine Pepel in kri, svet risank in želimeljskih himen z duhovnih vaj avtorja Blaža Podobnika, ki je tudi zborovodja novo nastalega zbora. Kot se za božični koncert spodobi, so glasbeno bogat večer so zaključili z božičnimi pesmimi skupaj z gostom Aleksandrom Mežkom.

Rim, Italija, 27. 12. 2016 ■ Salezijanska družba z novim upanjem nadaljuje dejanja za rešitev indijskega sobrata misijonarja Toma Uzhunnalila, ki so ga skrajneži ugrabili v Jemnu 4. marca 2016. Na youtubeu se je 24. decembra pojavil video, v katerem ugrabljeni sobrat prosi za pomoč. Sobratje iz indijske inšpektorije Bangalore so potrdili pristnost, zato prosijo vlado in Cerkev za prizadevnejše ukrepanje, salezijansko družino pa za molitveno podporo.

Dobrotniki za obnovo Rakovnika

Do 30. 12. 2016 ste darovali Goričan I., Oblak M., Črnilogar M., Brozovič, Berden T., Černe L., Jakob G., Bartol J., Bartol A., Gregorič M., Mugerli M., Pirnat Š., Urigel A., Vodovnik J., Truden F., Durič Š., Gerbec M. in S., Pogačar R., Rajhard M., Čop M., Habe F., Hriberšek O., Koleša V., Selan L., Tušar C., Vidmar M., Južnič M., Marinič J., Veber F., Retuznik M., Dolinšek F., Kavčič N. in A., Magajna L., Gaber J., Kores J., Močnik V., Rot M., Šuštarčič Z., Turk A., Vesel A., Kavčič B., Grbac M., Debevc A., Žagar M., Blažević J., Čeferin M., Judnič Z., Paller A., Šterk B in F., Kovačič J., Sajovic I., Schweiger A., Zemljič A., Škoda M., Brezavšček R., Kostanjevec M., Jeromen - Kavčič, Duša J., Horvat I., Toplak A. M. in drugi neimenovani dobrotniki. Bog povrni!

BLAGOSLOV SLOVESA

PAVLA

Iz hvaležnosti za molitveno navezo, ki jo je mami gojila s salezijanci, bi rada napisala par besed o njej in njenem odhajanju s tega sveta.

33 let je bila vdova in 35 let ni imela nikogar več od svoje družine. Čeprav je bila najstarejša od petih otrok, so vsi umrli pred njo.

V postelji je obležala v pone-deljek po 'roženvenski' nedelji, tako da je bila malo manj kot en teden popolnoma odvisna od nege svojcev. Vedno si je želela, da se to ne bi zgodilo. Sedem dni ni dolgo obdobje, a vseeno toliko dolgo, da smo domači do-jemali, da ugaša in sprejemali dejstvo njenega zemeljskega od-hoda. Živela je na domu, zanj pa je skrbel njen najstarejši sin z družino od 1995. Žal sem šele v sredo izvedela, da je obležala zaradi pljučnice in ko sem prišla k njej, je govorila samo po tihem in težko. V petek je prejela bol-niško maziljenje. V nedeljo smo se ob njej zbrali vsi otroci, razen najmlajšega sina, ki je v Ameriki in je bil letos doma za njen 95. rojstni dan. Ob treh popoldan, v uri Božjega usmiljenja, smo zo-pet začeli z molitvijo in petjem, da bi ji bil prehod v večnost lažji. Ko smo peli »K tebi želim moj Bog«, je bilo videti, da želi peti z nami, a ni mogla. Po skoraj dveh urah smo se začeli spraševati, kaj jo zadržuje. Nečakinja je namignila, naj pride vsak bliže, se je dotakne in ji kaj pove. Ko je pristopil zadnji, je samo še dvak-rat vdihnila in nato izdihnila. Urin kazalec je kazal 17.10. Ta dan je bilo v cerkvi celodnevno češčenje in mami je leta vodila molitve, ko je bila na vrsti. Ne-čakinja, ki je bila takrat v cerkvi, je dejala, da je nekaj čez pet ol-

tar nenavadno zažarel v sončni svetlobi. Vedela je, da je mami tedaj prestopila prag smrti.

Že kako leto je imela v sose-dnji sobi pripravljeno svečo in blagoslovljeno vodo iz Lurda. Večkrat nam je naročala, naj jo prižgemo ob njeni smrti, jo pokrižamo z blagoslovljeno vodo in ob njej molimo. Na večer smrti smo prebrali tudi pisma, ki jih je že leta 1995 napisala vsake-mu od otrok. Poleg njenih želja za pogreb vsebujejo neke vrste duhovno oporoko: o potrebnosti molitve in dobrih del; o ljubezni, ki je močnejša od sovraštva; da nas sreča čaka na drugem svetu ter da skozi križe in trpljenje vodi pot v večno življenje.

Naš dom brez nje ostaja hiša ... To so bili dnevi polni milosti in blagoslova. Bili so izmoljeni od mami. Mož pravi, da smo ime-li posebne duhovne vaje. Kljub teži se je zgodilo toliko dobrega, lepega in nenavadnega. Pogreb-na maša je bila slovesna, polna svetlobe.

Tako kot je bila vsakemu hvaležna za vse, kar ji je kdo dobre-ga storil, nam je bila hvaležna do zadnjega ... ko ni več zmogla reči hvala, nam je to pokazala z nasmehi in s pogledi, polni-mi hvaležnosti. Sprašujem se, s čim smo si otroci z družina-mi zaslužili toliko blagoslova in milosti v času njenega odha-janja in zemeljskega slovesa, toliko Božje bližine ... vse pot-rebno smo se brez težav dogo-vorili, imeli veliko razumevanja drug do drugega, zmoogli toli-ko skupnih molitev in petja ... Sama osebno sem za njeno zelo preizkušeno življenje neizmerno hvaležna Bogu, da ji je naklonil toliko let, saj je bila pred 53 leti, ko sem se kot sedma od osmih otrok rodila jaz, na smrtni pos-

telji. Starejši otroci so bili tak-rat stari od 8 do 16 let. Imela je trombozo in strdek v glavni venski žili, zaradi česar je mora-la ležati tri mesece. Ko je slišala, da je zdravnik rekel otrokom, naj bodo na vse pripravljene, jih je poklicala k sebi, jim dala denar za mašo, prosila, naj gredo do župnika, opravijo spoved in pri maši gredo k obhajilu. Po tem, ko so to naredili, se ji je sta-nje začelo počasi izboljševati. Ne predstavljam si, kakšno bi bilo moje življenje brez nje. Po njenem zgledu sem tudi sama zmogla najti osebni odnos z Bogom. Vem, da tudi sedaj moli za vse nas in da smo z njenim zemeljskim odhodom dobili veliko priprošnjico pri Bogu. ■

RAJNI naročniki, člani mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Bat Ivo, Ajdovščina
Berce Marija, Mokronog
Golob Julijana, Vransko
Jazbinšek Gabrijela, Laško
Jelovčan Ulaga Marija, Tržič
Kavčnik Anton, Šenčur,
oče salezijanca duhovnika
Košec Stanko, Polzela
Lipičar Francka, Brežice
Marolt Jožefa, Sv. Gregor
Meden Marija, Begunje pri Cerknici
Meserič Ida, Bakovci
Mešiček Anica, Celje
Novak Marija, Vransko
Perovšek Pepca, Sv. Gregor
Rauter Milica, Ljutomer
Repsel Jožefa, Šentjernej
Rozman Anica, Novo mesto
Sajevic Ana, Olševke
Skomina Marija, Ljubljana
Stibilj Rihard, Ajdovščina
Štrukelj Marija, Ljubljana
Umek Marija, Krško
Vidmajer Ana, Velenje

POST

kardinal JAKOB BIFFI

JEZUS V PUŠČAVO NA PRIPRAVO HITI,
NE JÉ IN NE PIJE, LE MOLITI ŽELI.

Z BESEDO IN POGLEDOM HUDOBCA UKROTIŠ,
HUDOBNEGA IN LAŽNIVEGA DEMONA SPODIŠ.

ŠTIRIDESET DNI IN NOČI JE ČISTO SAM,
ZVERI SE STISKAJO K NJEGOVIM NOGAM.

ZA TABO V PUŠČAVO SKESANO HITIM,
S TABO DO BOŽJE ZMAGE ŽELIM.

			SESTAVILA MATEJA	PERZJSKI FILOZOF ZARATUSTR	ZAPOR	AMERIŠKI IGRALEC SAM	LIDOLFOVO ŠTEVILO	BABILONSKI BOG GROMA IN NEURJA	NASPROTNO OD POKORŠČINE	ERIK JANŽA	3. IN 1. ČRKA ABECEDE
			KDOR RAD VELIKO SPI								
			OKRASNA RASTLINA								
			JEZERO NA IRSKEM				ANDREJA POLJANEC ČEBELI PODOB. ŽUŽELKA			SANITETNI MATERIAL	PREDSTOJNIK SAMOSTANA
	VODNI VRTINEC	GRŠKI KIPAR IZ 5. STOL. REKA V PERUJU						NENADNA SMRT POTOMEC NI-ZOZEM. V JAR			
			KRISTUS			TLAKA, GARANJE NEMŠKA ZALOŽBA					
			ŽENSKO IME ANA (ANGL.)		ANGL. MOŠKO IME POLET, LET (REDKO)			SOL SEČNE KISLINE EDEN IZMED APOSTOLOV			
			NEKDANJI DIJAK NA REALKI			PRŠEC, PRŠAVICA PODLOŽNIŠKA DAJATEV				NIZOZEMSKI PISATELJ - PIET VAN	BREZ-PRAVNA MNOŽICA
	NAJNIŽJI MOŠKI PEVSKI GLAS	NERODEN ČLOVEK DOLGOREPA PAPIGA						IZREDNA LEPOTA, MIK KARAMBOL, TRČENJE			
			SL. PREVAJALEC IN ESEJIST DRAGO		NAUK O PLOVBI SAMO, ZGOLJ						
			POVRŠINA, PROSTOR, AREA			SLOVENSKA MLADINSKA PISATELJICA ANICA					
			SLIKE V SPANJU			AZJSKA RASTLINA, KI JO UPORABLJAJO ZA BARVILO					

GESLO križanke

pošljite do 20. marca 2017
na uredništvo Don Boska

- 1. nagrada:** vikend paket za eno osebo v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej
- 2. nagrada:** japonski strip o don Bosku Le korajžno
- 3. nagrada:** knjiga Učenjak in svetnik Frančišek Saleški
- 4. nagrada:** knjiga O don Bosku je mogoče reči toliko stvari
- 5. nagrada:** stripa o Lavri Vikunnji in Zeferinu Namuncuraju
- 6. nagrada:** strip o don Boskovi mami Marjeti

ZAVOD MARIANUM VERŽEJ

051 370 377 • info@marianum.si
www.marianum.si

REŠITEV križanke SV
6/2016: Ptujška gora

NAGRAJENCI

- 1. nagrada:** Marija TRAVEN, Žužemberk
- 2. nagrada:** Barbara GOLAVŠEK, Ljubljana
- 3. nagrada:** Franci PAVLI, Trbovlje
- 4. nagrada:** Marica DRAB, Novo mesto
- 5. nagrada:** Bojan KERN, Cerklje na Gor.

KRAJ	DATUM	DOGODEK	UDELEŽENCI	STIK
BLEJ	10.–12. 2.	Vikend za družine: Kakor otroci	družine	s. Martina Golavšek, 031 443 771 vikendi.za.druzine@gmail.com
	10.–12. 3.	Postne duhovne vaje 1: Mladost na pol/no	srednješolci, študenti	Boštjan Jamnik, 031 486 554 bostjan.jamnik@salve.si
CELJE	12. 3.	Pomladansko srečanje animatorjev oratorija	animatorji oratorija CE	www.oratorij.net pisarna@oratorij.net
LJUBLJANA RAKOVNIK	2. 2. ob 19.30	Molitveni večer	mladi	Blažka Merkac, 031 556 239 bmerkac@gmail.com
	5. 2. ob 15.00	Srečanje otroških pevskih zborov za don Boskov praznik	otroški zbori, vsi	Tilen Mlakar, 031 556 239 pisarna@oratorij.net
	9. 2. ob 19.30	Večer sodobne krščanske glasbe: skupina NAVDIH	mladi, vsi	Blažka Merkac, 031 556 239 bmerkac@gmail.com
	16. 2. ob 19.30	Uskovniška maša	mladi	Boštjan Jamnik, 031 486 554 bostjan.jamnik@salve.si
	18. 2.	Pomladansko srečanje animatorjev oratorija	animatorji oratorija LJ	www.oratorij.net pisarna@oratorij.net
	2. 3. ob 19.30	Molitveni večer	mladi	Blažka Merkac, 031 556 239 bmerkac@gmail.com
	9. 3. ob 19.30	Večer sodobne krščanske glasbe: SMC Cerknica	mladi, vsi	
	16. 3. ob 19.30	Uskovniška maša	mladi	Boštjan Jamnik, 031 486 554 bostjan.jamnik@salve.si
	6. 4. ob 19.30	Molitveni večer	mladi	Blažka Merkac, 031 556 239 bmerkac@gmail.com
	20. 4. ob 19.30	Večer sodobne krščanske glasbe: skupina ABEND	mladi, vsi	
	27. 4. ob 19.30	Uskovniška maša	mladi	Boštjan Jamnik, 031 486 554 bostjan.jamnik@salve.si
MARIBOR	15. 2. ob 19.00	Ne-moč odnosa: Telo nikoli ne laže (Stanko Gerjolj)	vsi	www.zavodmajcen.eu zavod.majcen@gmail.com
	5. 3.	Pomladansko srečanje animatorjev oratorija	animatorji oratorija MB	www.oratorij.net pisarna@oratorij.net
	15. 3. ob 19.00	Ne-moč odnosa: "Ne"-varna navazanost (Mojca Hojnik)	vsi	www.zavodmajcen.eu zavod.majcen@gmail.com
NOVO MESTO ŠMIHEL	4. 3.	Pomladansko srečanje animatorjev oratorija	animatorji oratorija NM	www.oratorij.net pisarna@oratorij.net
PODBOČJE	17.–19. 3.	Postne duhovne vaje 2: Mladost na pol/no	srednješolci, študenti	Boštjan Jamnik, 031 486 554 bostjan.jamnik@salve.si
POHORJE	24.–26. 3.	Postne duhovne vaje 3: Mladost na pol/no	srednješolci, študenti	Boštjan Jamnik, 031 486 554 bostjan.jamnik@salve.si
	31. 3.–2. 4.	Postne duhovne vaje 4: Mladost na pol/no	srednješolci, študenti	
	21.–23. 4.	Usposabljanje oratorijskih voditeljev 1	voditelji oratorija	Tilen Mlakar, 031 556 239 pisarna@oratorij.net
VERŽEJ	3.–5. 2.	Vikend za kmete: Res lepo je na deželi	kmetje	Peter Pučnik, 040 360 729 peter.pucnik@marianum.si
	19.–21. 2.	Duhovne vaje	ministranti	
	24.–26. 2.	Duhovne vaje	birmanci in pobirmanci	
	11. 3.	Pomladansko srečanje animatorjev oratorija	animatorji oratorija MS	www.oratorij.net pisarna@oratorij.net
	7. 4. ob 11.00	Odprtje 9. razstave pirhov	vsi	Ivan Kuhar, 051 654 778 center.duo@marianum.si
	21.–23. 4.	Vikend za družine: Kakor otroci	družine	s. Martina Golavšek, 031 443 771 vikendi.za.druzine@gmail.com
VIPAVA	25. 2.	Pomladansko srečanje animatorjev oratorija	animatorji oratorija KP	www.oratorij.net pisarna@oratorij.net
ŽELIMLJE	10., 11. 2.	Informativni dan	8. – 9. razred	01 470 21 04, zelimlje@zelimlje.si www.zelimlje.si
	10.–12. 3.	Duhovne vaje	4. – 7. razred	Klemen Balažič, 031 468 974 majcnov.dom@gmail.com
	17.–19. 3.	Duhovne vaje	8. – 9. razred	
	24.–26. 3.	Duhovne vaje	9. razred in srednješolci	

BILJARD

JOSÉ J. GÓMEZ PALACIOS

Bil sem najsijajnejši biljard v kavarni Pianta v Chieriju. Meščani so redno obiskovali kavarno, kjer so se srečevali na kavi, kramljali, igrali francoski biljard, ki je bil takrat zelo v modi. Moja zelena površina je bila zanje kot oaza sredi puščave, da so pozabili na banalne vsakdanje probleme.

Življenje se mi je precej izboljšalo, ko je zame začel skrbeti mladi natakar z imenom Janez Bosko. Vsako jutro je pometel in očistil mojo zeleno površino. Zgladil je krogle iz slonove kosti in zelo prijazno sprejemal goste. Postregel je s kavo, šilčkom domačega in z mandljevim pecivom, ki je slovelo kot hišna slaščica. Pridno se je učil in delal. V njegovih nasmehih je bilo polno veselja. Ko ni bilo strank, je Janez vadil karambolo pod budnimi očmi Jona, fanta, ki je pogosto zahajal v Pianto. Bil je tako dober v igranju biljarda, da ga nihče ni mogel premagati.

Pogovori med Janezom in Jonom so bili svetlobna leta stran od pogovorov drugih gostov. Pogovarjala sta se o glasbi, o poeziji, o zgodovinskih zgodbah iz knjig, ki sta si jih sposojala pri knjigarju Eliju.

Nekega dne pa se je vse spremenilo. Nič več nista govorila na glas. Prislunil sem čudnim besedam, ki jih še nikoli nisem slišal. Še se spominjam tistih čudnih besed ... tora, menora, hanuka, jom kipur ...

Kar ustrašil sem se in na misel mi je padlo, da sta fanta člana kakšne skrivne sekte. Že sem si predstavljal mrtvaške obrede in njun strah, ki se spreminja v paniko. Na srečo sem se zmotil v vsem.

Po nekaj tednih prisluškovanja pogovorom sem razvozlal skrivnost. Jonova družina je bila judovske vere. On pa se je želel okleniti katoliške vere. Zato mu je Janez med igrami biljarda serviral še malo katekizma. Bil sem edina priča tem preprostim lekcijam o osnovah vere. Zgoraj zapisane besede niso bile nič strašnega, le klasični pojmi iz Jonove vere: Božje zapovedi, sedmero kraki svečnik, dan odpuščanja ...

Jona je kasneje prejel sveti krst. Zahvaljujoč tema mladeničema sem veliko več kot preprost biljard. Moja zelena površina je postala dobra zemlja, kjer so klila semena prijateljstva, kulture in vere.

IZ ZGODOVINE

Chieri, leta 1835. Študent Janez Bosko, sočasno tudi natakar v kavarni Pianta, sklene prijateljstvo z mladim judom Jonom, ki je bil zelo razgledan in velik ljubitelj biljarda. Jona je Janeza prosil, če ga lahko pouči v krščanski veri. Kasneje je kljub različnim nasprotovanjem lastne družine prejel zakrament svetega krsta.

Prim. Spomini na Oratorij, prvo desetletje

ZALOŽBA SALVE ...

V ZNAMENJU DON BOSKA

Salezijanska romarska vodnika

Diego Goso
Klepet z don Boskom

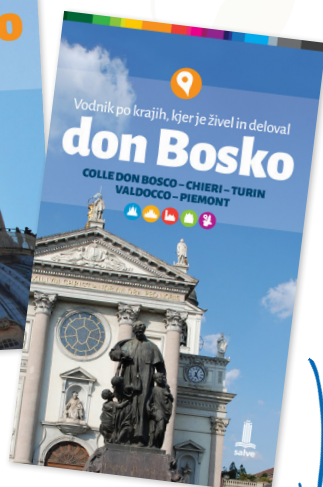

Giancarlo Isoardi
O don Bosku je mogoče reči toliko stvari

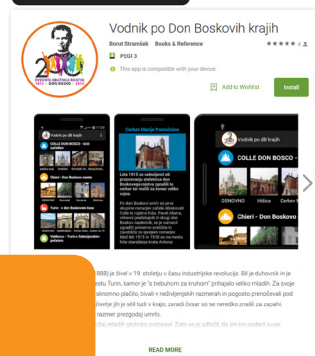
Vodnik po krajih, kjer je romal don Bosko

Rim-Vatikan-Srce Jezusovo-Srednja Italija

Vodnik po krajih, kjer je živel in deloval don Bosko

Colle Don Bosco-Chieri-Turin-Valdocco-Piemont

Guri Suzuki

LE KORAJŽNO!!

Don Boskove sanje se nadaljujejo ...

Neskončno osrečujoča avantura!
Prva japonska manga o don Bosku.
Tudi v slovenskem jeziku.

Salve d. o. o. Ljubljana
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

059 339 400
info@salve.si
www.salve.si